

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-00627/2019-ERU

V Ostravě dne 12. července 2019

Č. j. 00627-21/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení sp. zn. OSR-00627/2019-ERU zahájeném dne 14. února 2019 z moci úřední dle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Amper Market, a.s.**, se sídlem Na poříčí 1046/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 24128376 (dále jen „účastník řízení“), zastoupený advokátní kanceláří Doucha Šikola advokáti s.r.o., se sídlem Mezibranská 579/7, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 04442687, ve věci podezření ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **Amper Market, a.s.**, se sídlem Na poříčí 1046/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 24128376 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele**, kterých se dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiky, neboť:
- a) požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (odběrné místo: [REDAKCE], dále jen „paní [REDAKCE]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 20. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 20. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- b) požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (odběrné místo: [REDAKCE], dále jen „pan [REDAKCE]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015

- do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- c) požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrná místa: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- d) požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrné místo: [REDACTED], dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- e) požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrné místo: [REDACTED], dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 8. ledna 2016) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 8. ledna 2016 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- f) požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrné místo: [REDACTED], dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- g) požadoval po spotřebiteli – paní [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrné místo: [REDACTED], dále jen „paní [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- h) požadoval po spotřebiteli – paní [REDACTED], nar. [REDACTED] (odběrné místo: [REDACTED], dále jen „paní [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal.

II. Podle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů se účastníku řízení za spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele **ukládá úhrnná pokuta ve výši 130 000 Kč** (slovy: jedno sto třicet tisíc korun českých), která je dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí

na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 23019.

- II. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 23019.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 14. února 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-00627/2019-ERU z moci úřední ve věci podezření ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Správní řízení bylo zahájeno na základě provedených šetření a vlastních zjištění Úřadu.

II. Průběh správního řízení

Dne 16. ledna 2019 byly do správního spisu sp. zn. OSR-00627/2019-ERU vloženy podklady specifikované v záznamu o vložení do spisu č. j. 00627-2/2019-ERU z téhož dne.

Dne 13. února 2019 byly dále do správního spisu sp. zn. OSR-00627/2019-ERU vloženy podklady specifikované v záznamu o vložení do spisu č. j. 00627-3/2019-ERU z téhož dne.

Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 13. února 2019, č. j. 00627-4/2019-ERU, bylo účastníku řízení doručeno dne 14. února 2019. Prostřednictvím oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a poučen o možnosti požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv.

Dne 8. března 2019 byly dále do správního spisu sp. zn. OSR-00627/2019-ERU vloženy podklady specifikované v záznamu o vložení do spisu č. j. 00627-5/2019-ERU z téhož dne.

Dne 15. března 2019 obdržel Úřad prostřednictvím 4 datových zpráv zástupce účastníka řízení vyjádření účastníka řízení z téhož dne, spolu s podklady od účastníka řízení (ve spise založeno pod č. j. 00627-6/2019-ERU, 00627-7/2019-ERU, 00627-8/2019-ERU,

00627-9/2019-ERU). Účastník řízení v tomto vyjádření uvádí, že se spáchání vytýkaných přestupků nedopustil, protože jeho jednáním nebyla žádným způsobem omezena svobodná vůle zákazníků, jejíž ochrana je předmětem právní úpravy zákona o ochraně spotřebitele. Účastník řízení dle jeho názoru jednal v zájmu zákazníků tak, aby jim byla zajištěna bezpečná dodávka elektřiny, kdy zákazníci projeví o dodávku elektřiny zájem prostřednictvím zprostředkovatele. Účastník řízení tedy zákazníkům nevnucoval žádnou nevyžádanou službu, ani v dodávce elektřiny nepokračoval přes nesouhlas zákazníka nebo v rozporu s úkonem zákazníka, kterým by zákazník smlouvu o dodávce elektřiny ukončil.

Dodávka elektřiny dle sdělení účastníka řízení do odběrných míst dotčených zákazníků probíhala v období od 1. ledna 2015 do 30. listopadu 2015 na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne [REDAKCE], uzavřené mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade s.r.o., v konkursu, IČO: 03202950 (dále jen „EPK Trade“), v níž se účastník řízení zavázal poskytovat sdružené služby dodávky elektřiny do odběrných míst uvedených v příloze č. 2 uvedené smlouvy v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. EPK Trade vystupovala v tomto vztahu jako zprostředkovatel, který zprostředkoval dodávku elektřiny účastníkem řízení jako dodavatelem (obchodníkem s elektřinou) do sjednaných odběrných míst. Účastník řízení dále uvedl, že vzhledem k tomu, že mu EPK Trade opakovaně neuhradila sjednané zálohové platby za sdružené služby dodávky elektřiny, a to ani po opakovaných výzvách, přerušil účastník řízení této společnosti dle ust. § 30 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 51 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, dodávku elektřiny a v období prosince roku 2015 dodával elektřinu zákazníkům přímo, aby zabránil jejich odpojení od elektřiny.

Účastník řízení rovněž odkázal na tiskovou zprávu Úřadu ze dne 13. ledna 2016, kde Úřad kladně hodnotil jednání účastníka řízení, jež je mu v nyní vedeném řízení vytýkáno (zejména nepřerušeni dodávky elektřiny zákazníkům přes vlastní ekonomickou újmu). Účastník řízení dále odkázal na rozhodnutí Úřadu ze dne 21. února 2017, č. j. 13652-9/2016-ERU, kde Úřad potvrdil právo účastníka řízení přerušit dodávku elektřiny dotčeným zákazníkům.

Aby nedošlo k přerušení dodávky elektřiny jednotlivým zákazníkům po dobu měsíce prosince 2015, účastník řízení uvedl, že dodával elektřinu přímo zákazníkům jako nepřikázaný jednatel (s využitím práva provést prepis odběrných míst dle čl. [REDAKCE] smlouvy uzavřené s EPK Trade), a to z důvodu odvracení škody hrozící zákazníkům v případě přerušení dodávky elektřiny. Elektřina tedy byla do odběrných míst výše uvedených zákazníků v měsíci prosinci roku 2015 účastníkem řízení skutečně dodána, a to nikoliv jako plnění místo či ve prospěch EPK Trade, kdy současně účastník řízení jednotlivým zákazníkům náklady na sdružené služby dodávky elektřiny v měsíci prosinci 2015 vyúčtoval (výše nákladů přitom dle účastníka řízení zcela odpovídá pouze ceně dodávky elektřiny na energetické burze PXE k 27. listopadu 2015, kdy k tomuto účastník řízení předložil výpis z energetické burzy spolu s kurzovním lístkem PXE). Účastník řízení dle jeho názoru tedy v žádném případě nemohl být motivován ekonomickým ziskem, když zákazníkům vyúčtoval pouze vynaložené náklady, bez jakéhokoliv vlastního zisku.

Účastník řízení má za to, že jelikož zařídil dodávku elektřiny do odběrných míst k plnému užítíu zákazníků a zároveň také odvrátil škodu hrozící přerušeni dodávek elektřiny, náleží mu náhrada účelně vynaložených nákladů na zajištění dodávky elektřiny a poskytnutí souvisejících služeb. Není přitom dle jeho názoru rozhodující, jestli jednotliví

zákazníci s dodávkou elektřiny udělili účastníku řízení souhlas. Účastník řízení odkázal na komentář k ust. § 3007 a násl. občanského zákoníku, který upravuje institut nepřikázaného jednání (Občanský zákoník, Závazkové právo, zvláštní část, M. Hulmák a kol.): „Z povahy komentovaného ustanovení navíc vyplývá, že se použije v případě nutné situace, kdy není možné, aby si jednatel závčas opatřil souhlas pána věci.“ Hrozící odpojení zákazníka od dodávek elektřiny stavem nouze dle účastníka řízení bez pochyby je.

Účastník řízení dále uvedl, že rozhodnutí o dodávce elektřiny i v prosinci roku 2015 do dotčených odběrných míst jednotlivých zákazníků nebylo podnikatelským rozhodnutím, motivovaným ekonomickým ziskem, nýbrž rozhodnutím, kterým v souladu s generální prevenční povinností ve smyslu ust. 2900 občanského zákoníku účastník řízení zabránil škodě. Účastník řízení má rovněž za to, že tímto svým postupem rovněž plnil svou povinnost jako držitele licence dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) energetického zákona ve spojení s ust. § 30 odst. 2 písm. d) téhož zákona, dle kterého je držitel licence povinný vykonávat licencovanou činnost tak, aby byla zajištěna spolehlivá a trvale bezpečná dodávka energie, a dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb.

V další části svého vyjádření účastník řízení popisuje jednání skupiny EPK a společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, v konkursu, IČO: 29283272 (dále jen „Energie pod kontrolou“). Účastník řízení uvedl, že na začátku měsíce prosince roku 2015 rozesílala Energie pod kontrolou plošně zákazníkům Oznámení o zasmluvnění dodávek a o cenách spotřebované elektrické energie a zemního plynu na odběrných místech ve správě Energie pod kontrolou, a to pro období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019, v němž bylo zákazníkům sděleno, že Energie pod kontrolou uzavřela na základě Smlouvy o správě a zplnomocnění jménem zákazníků a na jejich účet Smlouvy o sdružených službách dodávky elektrické energie a zemního plynu s vybraným dodavatelem, kterým byla společnost Energie Pro s.r.o., IČO: 24701921 (dále jen „Energie Pro“). Spolu s tímto oznámením byly zákazníkům zaslány uzavřené Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu, kdy u jejich podpisu byla uvedena společnost Energie pod kontrolou a podpis pana [REDAKCE], statutárního ředitele EPK Trade, v současnosti trestně stíhaného. Smlouva byla dle sdělení účastníka řízení uzavřena pro období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019.

Účastník řízení k výše uvedenému dále uvedl, že ke smlouvám byly přiloženy Všeobecné obchodní podmínky ke smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny. Článek [REDAKCE] těchto všeobecných obchodních podmínek obsahoval následující ujednání o úhradě smluvní pokuty v případě neodebrání sjednaného množství elektřiny a plynu:

„ [REDAKCE] „ Všeobecné obchodní podmínky dále obsahovaly v článku [REDAKCE] ujednání, že „ [REDAKCE] „

“

Účastník řízení dále uvedl, že Energie Pro v prosinci 2015 byla subjektem, který dodával elektřinu do pouhých jednotek odběrných míst, a nebyl proto vůbec uvedený v přehledu operátora trhu obsahující seznam obchodníků s elektřinou a počet odběrných míst od kterých dodávají elektřinu. Na tuto společnost tedy měla být převedena dodávka elektřiny do tisíců odběrných míst zákazníků z převážně veřejnoprávního sektoru.

Účastník řízení přílohou předložil citované oznámení o zasmluvnění dodávek, dále smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny i zemního plynu uzavřené s Energií Pro, všeobecné obchodní podmínky Energie Pro a výpis ze systému operátora trhu.

Účastník řízení dále konstatoval, že Energie Pro a společnost Energie pod kontrolou dle jeho názoru zcela bez vědomí zákazníků uzavřely údajně jménem zákazníků a k jejich tíži smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu, vzhledem k opakované prolongaci fakticky na dobu neurčitou, s možností smlouvu ukončit pouze jednou za čtyři kalendářní roky, a s naprosto neadekvátní smluvní pokutou ve výši ■ % z neodebraného množství elektřiny a plynu za celou dobu trvání smlouvy. Dle účastníka řízení to bylo právě jednání Energie Pro, které dotčené zákazníky zbavilo svobodné volby dodavatele, nikoliv jednání účastníka řízení. Účastník řízení předložil výzvy Energie Pro rozeslané několika zákazníkům k úhradě smluvní pokuty za neodebrané množství komodity (celkem 6).

Účastník řízení dále uvedl, že Energie Pro je v současné době již téměř prázdným subjektem bez vlastní obchodní činnosti, jehož hlavní aktivitou v současnosti je vymáhání smluvních pokut dle smluv podepsaných jménem zákazníků panem ■. O tom svědčí dle účastníka řízení nejen webové stránky této společnosti, výpis z počtu odběrných míst uvedených v systému operátora trhu, ale i prohlášení samotné společnosti Energie Pro o tom, že její hlavní aktivitou je nyní už jen vedení soudních sporů, a rovněž skutečnost, že Energie Pro si již vůbec nevybírá datovou schránku. Z tohoto důvodu byl dle účastníka řízení rovněž vydán rozsudek pro zmeškání ve sporu s obcí ■, který účastník řízení předložil přílohou. Zdrojem příjmu této společnosti jsou tedy pokuty vymáhané od jednotlivých obcí.

Účastník řízení tedy dle jeho názoru svým jednáním zákazníkům ve volbě dodavatele elektřiny nebránil, pouze bránil neoprávněné registraci odběrných míst v systému operátora trhu, která probíhala s odkazem na podvodně uzavřené smlouvy bez vědomí jednotlivých zákazníků.

Účastník řízení dále uvedl, že dotčení zákazníci v jednotlivých sporných řízeních vedených mezi nimi a účastníkem řízení (sporná řízení vedená pod sp. zn. SLS-11401/2017-ERU, SLS-11402/2017-ERU, SLS-11403/2017-ERU, SLS-11404/2017-ERU, SLS-11405/2017-ERU, SLS-11406/2017-ERU, SLS-11407/2017-ERU, SLS-11408/2017-ERU) předložili prostřednictvím právní zástupkyně smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny datované k ■, s termínem dodávky od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 (účastník řízení předložil smlouvy uzavřené zákazníky – paní ■, panem ■, panem ■, panem ■, paní ■ a paní ■). Ve smlouvě je jako zákazník vždy uvedena fyzická osoba, u podpisu je nicméně znovu uvedena Energie pod kontrolou, přičemž podpis patří panu ■, tehdejšímu řediteli Energie pod kontrolou.

Účastník řízení rovněž poukázal na záměrné vytváření různých verzí smluv o sdružených službách dodávky elektřiny pro stejné období, které byly za zákazníka podepsány vždy panem [REDACTED]. Tyto smlouvy byly dle účastníka řízení vyhotovovány dodatečně, s cílem zhojit protiprávní jednání Energie pod kontrolou a Energie Pro.

Propojení skupiny EPK a Energie Pro je dle účastníka řízení zřejmé rovněž z dohody o spolupráci, uzavřené dne [REDACTED] mezi Energií Pro, Energií pod kontrolou a EPK Trade (kterou účastník řízení předložil přílohou svého vyjádření), ve které se smluvní strany dohodly na tom, že Energie Pro nejpozději do 15. listopadu 2015 uzavře smlouvy o sdružených službách dodávky elektrické energie a plynu pro odběrná místa ve správě společností Energie pod kontrolou a EPK Trade napřímo se zákazníky. Dohoda o spolupráci byla dle účastníka řízení uzavřena za zcela nestandardních podmínek sjednaných ve prospěch Energie Pro, když:

- dohoda o spolupráci obsahovala převod zákaznického portfolia o objemu více než [REDACTED] odběrných míst klientů na Energii Pro, a to zcela bezplatně,
- společnosti Energie pod kontrolou a EPK Trade se tímto krokem připravily o jeden z hlavních zdrojů příjmů plynoucích z pravidelných zálohových plateb od zákazníků, bez toho aniž by jim za to Energie Pro poskytla jakéhokoli protiplnění,
- Energie pod kontrolou a EPK Trade se zavázaly poskytnout Energii Pro finanční prostředky na pokrytí jistin u dodavatelů elektrické energie a zemního plynu až do výše [REDACTED] Kč pro krytí rizik dodávek plynu a elektrické energie. V návaznosti na toto ujednání uzavřela Energie Pro s Energií pod kontrolou a EPK Trade příslušné dohody o jistotě zaplacení za dodávky elektrické energie a zemního plynu, na základě kterých Energie Pro inkasovala od společností Energie pod kontrolou a EPK Trade částku více než [REDACTED] Kč,
- Energie pod kontrolou a EPK Trade se nadto zavázaly uhradit Energii Pro smluvní pokutu ve výši [REDACTED] Kč za úbytek každého odběrného místa, dojde-li ode dne uzavření Dohody o spolupráci do 16. července 2016 k celkovému poklesu počtu odběrných míst o více než [REDACTED]%. Vzhledem k tomu, že ke sjednanému poklesu počtu odběrných míst skutečně došlo, uplatnila Energie Pro vůči Energii pod kontrolou a EPK Trade nárok na smluvní pokutu ve výši [REDACTED] Kč.

Dohoda o spolupráci byla proto dle účastníka řízení uzavřena v rozporu s dobrými mravy a prokazuje úzkou vazbu mezi Energií Pro a Energií pod kontrolou a EPK Trade, neboť na straně společností Energie pod kontrolou a EPK Trade neexistoval jediný racionální důvod uzavírat s Energií Pro tak jednoznačně nevýhodnou a ve svém důsledku pro skupinu EPK likvidační Dohodu o spolupráci. Tímto způsobem dle účastníka řízení zároveň došlo k vyvedení majetkových hodnot ze společností Energie pod kontrolou a EPK Trade, které se již v době uzavření Dohody o spolupráci nacházely v platební neschopnosti, a to ve prospěch Energie Pro. Energie Pro totiž na základě Dohody o spolupráci získala zdarma (i) kompletní zákaznické portfolio společností Energie pod kontrolou a EPK Trade ([REDACTED] odběrných míst subjektů převážně hospodařících s veřejnými prostředky, a tím i zakázky na dodávky elektřiny a plynu na dobu [REDACTED] let v hodnotě cca [REDACTED] Kč), (ii) půjčku finančních prostředků na krytí jistin u dodavatelů plynu a elektrické energie, kterou mohla okamžitě využít k financování své činnosti, a (iii) závazek společností Energie pod kontrolou a EPK Trade uhradit Energii Pro vysokou smluvní pokutu v případě poklesu počtu odběrných míst. Účastník řízení také poukázal na trestní řízení vedené s [REDACTED], ředitelem Energie pod kontrolou, kde účastník řízení vystupuje v pozici poškozeného.

Propojení skupiny EPK a Energie Pro dle účastníka řízení dále vyplývá z emailové komunikace těchto společností vůči zákazníkům. Stejní zaměstnanci dle účastníka řízení vystupovali ve stejném období jménem Energie pod kontrolou, jakož i jménem Energie Pro ve věci úhrady dodávky elektřiny zákazníkem dle smlouvy uzavřené mezi Energií Pro a Energií pod kontrolou. Účastník řízení předložil emaily paní [REDAKCE], která již dne 1. dubna 2016 vystupovala jako zaměstnankyně Energie Pro, zatímco ještě dne 20. dubna 2016 vystupovala jako zaměstnankyně společnosti Energie pod kontrolou.

Z trestního spisu vedeného Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje pod č. j.: [REDAKCE] ve věci obvinění pana [REDAKCE] přitom dle účastníka řízení vyplývá, že pro Energií Pro, Energií pod kontrolou a EPK Trade pracovaly i další „stejně“ zaměstnankyně např. paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE].

Propojení mezi společníkem Energie Pro panem [REDAKCE] a ředitelem Energie pod kontrolou a jednatelem EPK Trade panem [REDAKCE], dle účastníka řízení dále dokládá i stejné bydliště pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE]. Dle obchodního rejstříku je adresou bydliště pana [REDAKCE]. Rovněž pan [REDAKCE] na oficiálním dokumentu „Čestné prohlášení o korespondenční adrese“ v rámci insolvenčního řízení o oddlužení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] uvedl adresu [REDAKCE], jako svoji korespondenční adresu. Energií Pro a pana [REDAKCE] dle účastníka řízení spojuje rovněž adresa sídla [REDAKCE]. [REDAKCE] totiž při výslechu obviněného dne [REDAKCE] v rámci trestního řízení uvedl tuto adresu jako svoji adresu pro doručování.

Účastník, řízení dále uvedl, že je to tedy právě jednání Energie pod kontrolou a Energie Pro, které vykazuje vysokou společenskou škodlivost, a to nejen že omezují zákazníky v jejich svobodné volbě dodavatele, ale zejména zákazníkům způsobuje značné škody, protože jsou nuceni platit smluvní pokuty dle smluv, které s Energií Pro neuzavřeli, za komoditu, kterou vůbec neodebrali.

Účastník řízení dále k formální stránce vytýkaných přestupků uvedl následující.

Účastník řízení má za to, že jeho jednání – dodávka elektřiny do odběrného místa jednotlivých zákazníků v prosinci roku 2015 – nebyla podnikatelskou činností, protože se nejednalo o výdělečnou činnost. Účastník řízení v úmyslu zabránit hrozící škodě neodpojił zákazníky – spotřebitele od elektřiny a poskytl jim tak čas k řešení situace. Účastník řízení po zákaznících nežádal uhradit žádnou marži, žádný zisk, žádal pouze o náhradu nákladů, které účastníku řízení jednáním, které bylo k užtku jednotlivých zákazníků, vznikly. Účastník řízení má tedy za to, že se nemohl dopustit vytýkaných přestupků, když ust. § 1 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele stanoví, že tento zákon se vztahuje na podnikání.

Účastník řízení rovněž podotkl, že dotčení zákazníci (spotřebitelé) jsou v řízení před Úřadem zastoupeni stejnou právní zástupkyní, která zastupuje i společnost Energie Pro. Účastník řízení má za to, že se Úřad o existenci dotčených spotřebitelů dozvěděl z přípisu právní zástupkyně společnosti Energie Pro, která zastupovala rovněž jiného spotřebitele – pana [REDAKCE]. Dle účastníka řízení přitom existují zcela zřejmé vazby pana [REDAKCE] na EPK. Účastník řízení uvedl, že adresa bydliště pana [REDAKCE] je shodná s adresou paní [REDAKCE], zaměstnankyně EPK Trade a posléze Energie Pro. Její mail byl

dle sdělení účastníka řízení uveden jako kontaktní mailová adresa pana [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] byla asistentkou pana [REDAKCE], jednatele společnosti EPK Trade, později (anebo současně) zaměstnankyně společnosti Energie Pro.

Účastník řízení dále uvedl, že pana Jahodu současně před Úřadem zastupovala stejná právní zástupkyně, [REDAKCE], která zastupuje i Energii Pro ve všech řízeních. Dle účastníka řízení je z uvedeného zřejmé, že zde existuje jednoznačné propojení mezi zákazníkem Františkem Jahodou, skupinou EPK a Energií Pro.

S ohledem na propojenost paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE] účastník řízení dovozuje, že podávání návrhů panem [REDAKCE], zastoupeným [REDAKCE] (advokátkou zastupující společnost Energie Pro v četných soudních sporech) je účelové, cílem je poškodit účastníka řízení a odvést od podstaty problému v kauze EPK a společnosti Energie Pro.

Z propojení pana [REDAKCE] se skupinou EPK a Energií Pro je dle účastníka řízení rovněž zřejmé, že tomuto zákazníkovi nelze přiznat ochranu spotřebitele, jelikož dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Obdobně dle ust. § 419 občanského zákoníku platí, že spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. K tomu účastník řízení odkázal na Velký komentář C.H. Beck Občanský zákoník (§ 1 – 654), 1. vydání, 2014, ve kterém je k definici spotřebitele výslovně uvedeno: „Podobně nejde o spotřebitele, přestože fyzická osoba není podnikatel, pokud účelem jednání této osoby je podnikání jiné osoby.“ Účastník řízení dále uvedl, že komentářová literatura pak odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. března 2013 C-419/11, ve věci Česká spořitelna, a.s., proti Geraldovi Feichterovi, kdy k tomu komentář uvádí, že: „Ochrana spotřebitele je odůvodněna pouze v případě smluv uzavřených mimo jakoukoliv činnost nebo účel profesionální nebo podnikatelské povahy a nezávisle na nich, s jediným cílem uspokojit vlastní potřeby soukromé spotřeby jednotlivce, zatímco taková ochrana není odůvodněna v případě smlouvy, jejímž účelem je profesionální nebo podnikatelská činnost.“

Účastník řízení dále uvedl, že z plných mocí, které byly předloženy právní zástupkyní zákazníků, a které jsou součástí spisů týkajících se jednotlivých sporných řízení vedených se zákazníky (sp. zn. SLS-11401/2017-ERU, SLS-11402/2017-ERU, SLS-11403/2017-ERU, SLS-11404/2017-ERU, SLS-11405/2017-ERU, SLS-11406/2017-ERU, SLS-11407/2017-ERU, SLS-11408/2017-ERU) vyplývá, že plná moc byla zákazníky udělena „ve věci podání vůči Energetickému regulačnímu úřadu“, aniž by bylo dále specifikováno, o jaké podání se má jednat, co má být obsahem podání či co má být předmětem řízení. Na základě toho je účastník řízení přesvědčen, že uvedené fyzické osoby nemají povědomí o vedených správních řízeních a o tom, co je jejich jménem Úřadu předkládáno, ani v jednání účastníka řízení nespatřují agresivní obchodní praktiku. Podněty předložené Úřadu jsou tak dle názoru účastníka řízení zcela účelové.

Účelem podávání podnětů Úřadu dle názoru účastníka řízení tedy nebylo uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby zákazníka, nýbrž vedení konkurenčního boje proti účastníkovi řízení. Takové jednání tedy nemůže dle účastníka řízení požívat ochrany jako jednání spotřebitele. Účastník řízení se tudíž dle jeho názoru vůči těmto osobám nemohl dopustit agresivních obchodních praktik dle zákona o ochraně spotřebitele.

Účastník řízení dále uvedl, že dle jeho názoru nebyly splněny podmínky setrvačného prodeje dle ust. písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Účastník řízení je přesvědčen, že v jeho případě se o setrvačný prodej jednat nemůže, protože se nejedná o situaci, kdy by po spotřebiteli požadoval úhradu neobjednané služby. Zákazníci si dodávku elektřiny od účastníka řízení objednali, a to prostřednictvím zprostředkovatele Energie pod kontrolou, resp. EPK Trade, kdy elektřina jim byla účastníkem řízení dodávána po celý rok 2015, a zákazníci měli o dodávku elektřiny zájem a elektřinu odebírali. Z tohoto důvodu se dle účastníka řízení nejedná o nevyžádané plnění ze strany účastníka řízení.

Účastník řízení uvedl, že citované ustanovení je výsledkem implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 do českého právního řádu. Podle konstantní judikatury Soudního dvora Evropské unie jsou veškeré orgány členských států povinny při uplatňování vnitrostátního práva vykládat toto právo v souladu se zněním a účelem směrnice či jiného právního předpisu Evropské unie, k jejichž implementaci slouží. Účastník řízení v této souvislosti odkázal na rozsudek Soudního dvora Evropské Unie č. C-54/17 a C-55/17 ze dne 13. září 2018, ve kterém soud posuzoval právě otázku, zda v daném konkrétním případě se dodavatel dopustil setrvačného prodeje dle směrnice o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu. Skutkově se jednalo o případ, kdy dodavatelé uváděli na trh SIM karty, na kterých byly předem nainstalovány a aktivovány určité funkce, například internet nebo služba hlasového záznamu. Za tyto služby byly spotřebitelům účtovány poplatky, pokud služby nebyly na výslovnou žádost spotřebitele deaktivovány, a to aniž by byl uvedený uživatel předem informován o existenci uvedených služeb ani o jejich zpoplatnění.

Účastník řízení dále citoval z rozsudků Soudního dvora Evropské Unie, který uvedl: *„Setrvačný prodej“ ve smyslu uvedeného bodu 29 tedy představuje zejména jednání obchodníka spočívající v tom, že požaduje, aby spotřebitel zaplatil produkt či službu dodané spotřebiteli, přestože o ně spotřebitel nepožádal. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je nesporné jak dodání služeb, o něž se jedná ve věcech v původních řízeních, tak jejich fakturace, a tedy požadavek obchodníka na zaplacení, postačí pro účely odpovědi na první a druhou otázku určit, zda dodání dotčených služeb lze považovat za nevyžádané ze strany spotřebitele. V tomto ohledu je třeba připomenout, že článek 8 směrnice 2005/29 definuje pojem „Agresivní obchodní praktika“ zejména skutečností, že výrazně zhoršuje nebo může výrazně zhoršit svobodnou volbu nebo chování průměrného spotřebitele ve vztahu k produktu. Z toho plyne, že žádost o službu musí spočívat ve svobodné volbě ze strany spotřebitele. To zejména znamená, že informace sdělené obchodníkem spotřebiteli musí být jasné a přiměřené (obdobně viz rozsudek ze dne 18. října 2012, Purely Creative a další, C-428/11, EU:C:2012:651, bod 53).“*

Účastník řízení má za to, že z citovaných rozsudků vyplývá, že aby určité jednání mohlo být kvalifikováno jako setrvačný prodej, musí zde být splněna podmínka, že ze strany spotřebitele nebyla provedena svobodná volba a nebylo požádáno o službu. V případě účastníka řízení ovšem tato podmínka dle jeho názoru není splněna, protože spotřebitel o danou službu požádal, a to prostřednictvím zprostředkovatele – společnosti Energie pod kontrolou, resp. EPK Trade. EPK Trade pak následně uzavřela smlouvu s účastníkem řízení, který dodával elektřinu do odběrných míst jednotlivých zákazníků, a to po celou dobu roku 2015.

Zákazník dle účastníka řízení nemohl být omezen ve své svobodné volbě dodavatele elektřiny ani v prosinci 2015, protože jak dle účastníka řízení vyplývá z podkladů přiložených jeho vyjádření, zákazníci v prosinci 2015 žádnou svobodnou volbu neprojeví, protože všechny smlouvy uzavřené s Energií Pro byly uzavřeny trestně stíhaným panem [REDAKCE] jménem zákazníka, nikoliv zákazníkem samotným. Jednání účastníka řízení tedy dle jeho názoru nemůže představovat setrvačný prodej, protože elektřina byla zákazníkovi dodávána na základě jeho žádosti, a to po celou dobu roku 2015, aniž by byl zákazník jakkoliv omezen ve své svobodné vůli.

Účastník řízení dále namítal, že nejsou splněny ani podmínky agresivní obchodní praktiky ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele. Účastník řízení k tomu uvedl, že dotčeným zákazníkům ve skutečnosti právo na volbu dodavatele elektřiny bylo znemožněno nikoliv ze strany účastníka řízení, nýbrž ze strany koordinovaného postupu Energie pod kontrolou a Energie Pro. Zákazníci neměli svobodnou volbu ohledně výběru dodavatele, neboť jim ze strany Energie pod kontrolou byla předložena smlouva podepsaná jejich jménem a k jejich tíži se společností Energie Pro, aniž by zákazníci mohli vůbec ovlivnit podmínky daného smluvního vztahu a výběr dodavatele. Přitom součástí smluvního vztahu byly vysoké smluvní pokuty, které zákazníkům bránily ve standardním ukončení tohoto smluvního vztahu a v přechodu k jinému dodavateli. Účastník řízení dále zdůraznil, že zákazníkům paní [REDAKCE], panu [REDAKCE] a panu [REDAKCE] byl vystaven dobropis a úhrada nákladů na dodávku v prosinci 2015 po nich nebyla požadována.

Účastník řízení se ve svém přípisě dále vyjádřil k naplnění materiální stránky přestupků, jež jsou mu kladeny za vinu v tomto správním řízení. Účastník řízení konkrétně uvedl, že jeho jednání nemůže dosahovat společenské škodlivosti a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. srpna 2012, č. j. 9 As 34/2012-28.

Účastník řízení uvedl, že veřejným zájmem, který je chráněn ustanoveními, jež měl účastník řízení porušit, je garance práva zákazníka svobodně si zvolit svého dodavatele elektřiny. Účastník řízení je však přesvědčen, že v jeho případě existují natolik významné okolnosti, které vylučují, aby jeho jednáním byl porušen či ohrožen právem chráněný zájem, a proto nemohlo dojít k naplnění materiálního znaku přestupků ve smyslu citovaného rozsudku. Účastník řízení má za to, že jeho jednání nedosahuje žádné společenské škodlivosti, kdy naopak účastník řízení se snažil bránit podvodu páchanému rovněž na zákaznících a vyvádění dalších finančních prostředků z neprůhledných společností.

Účastník řízení závěrem navrhl, aby Úřad vedené správní řízení zastavil.

Dne 2. dubna 2019 zaslal právní zástupce účastníka řízení Úřadu přípis označený jako Návrh na nařízení ústního jednání ze dne 29. března 2019 (ve spise založeno pod č. j. 00627-11/2019-ERU), prostřednictvím kterého účastník řízení žádá o nařízení ústního jednání za účelem výslechu svědka provedením důkazu svědeckou výpovědí svědka [REDAKCE]. [REDAKCE] má totiž dle názoru účastníka řízení bezprostřední informace o průběhu dodávky elektřiny do odběrných míst bývalých zákazníků společnosti Energie pod kontrolou, tedy rovněž odběrných míst dotčených spotřebitelů.

Dne 18. dubna 2019 zaslal právní zástupce účastníka řízení Úřadu přípis označený jako Doplnění vyjádření stanoviska účastníka řízení z téhož dne, prostřednictvím kterého účastník řízení doplnil, že nechtěl dotčené zákazníky nikdy nijak poškodit, žádným způsobem je nenutil k uzavření smlouvy na dodávku elektřiny, ani se jinak nesnažil uvázat je s ním

k nedobrovolnému vztahu.

Účastník řízení doplnil, že přestože dotčeným zákazníkům dodal na své náklady sdružené služby dodávky elektřiny, které jim řádně vyúčtoval, příjem z těchto dodávek účastník řízení buďto nikdy nezískal, nebo přijaté platby těmito zákazníkům vrátil:

- faktury vystavené panu [REDACTED] a panu [REDACTED] nebyly těmito zákazníky nikdy uhrazeny,
- přijaté platby od ostatních dotčených zákazníků jim účastník řízení vrátil, a to paní [REDACTED] dne 1. listopadu 2019, panu [REDACTED] dne 4. dubna 2019, panu [REDACTED] dne 29. března 2019, panu [REDACTED] dne 29. března 2019, paní [REDACTED] dne 29. března 2019 a paní [REDACTED] dne 29. března 2019, což účastník řízení doložil potvrzeními o jednotlivých vratkách plateb.

Účastník řízení závěrem svého přípisu zopakoval, že dle jeho názoru nebyla naplněna materiální stránka vytýkaných přestupků.

Dne 15. května 2019 vydal Úřad usnesení, č. j. 00627-14/2019-ERU, kterým zamítl žádost účastníka řízení ze dne 29. března 2019 (doručenou Úřadu dne 2. dubna 2019) o nařízení ústního jednání, a to zejména z toho důvodu, že z výpisu z obchodního rejstříku účastníka vyplývá, že navrhovaný svědek byl v období od 23. listopadu 2011 do 31. srpna 2018 (tj. v období, ve kterém se měl účastník řízení dopustit protiprávního jednání, jež je mu v tomto správním řízení kladeno za vinu) předsedou představenstva účastníka řízení, přičemž ze způsobu jednání, jak si jej účastník řízení nastavil v období od 25. července 2014 do 18. září 2018, plyne, že „za společnost jedná samostatně předseda představenstva“. To znamená, že navrhovaný svědek byl v inkriminované době za účastníka řízení oprávněn samostatně jednat. Výslech takové osoby v pozici svědka by však byl nezákonný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, a zejména čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod ve spojení s ust. § 7 odst. 1 správního řádu, jakož i zásadu zákazu sebeobvinění.

Dne 15. května 2019 správní orgán účastníku řízení současně zaslal Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry z téhož dne, č. j. 00627-15/2019-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníku řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 16. května 2019.

Dne 27. května 2019 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení z téhož dne prostřednictvím jeho zástupce označený jako Vyjádření k podkladům rozhodnutí (ve spise založeno pod č. j. 00627-16/2019-ERU). Účastník řízení v uvedeném přípise odkázal na svá předchozí písemná podání a žádá o vypořádání všech jeho námitek, účastník řízení je přesvědčen, že se spáchání vytýkaných přestupků nedopustil, protože jeho jednáním nebyla žádným způsobem omezena svobodná vůle zákazníků. Svobodné volby dodavatele naopak spotřebitele zbavilo jednání společností Energie pod kontrolou a Energie Pro.

Účastník řízení přílohou svého vyjádření Úřadu předložil další výzvu společnosti Energie Pro, a to ze dne [REDACTED], označenou jako „Výzva k úhradě dlužné částky dle rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a pravomocného rozhodnutí soudu“. Touto

výzvou rozesílanou na jednotlivé zákazníky se dle účastníka řízení společnost Energie Pro domáhá po zákaznících uznání závazku uhradit společnosti Energie Pro dlužné částky „za porušení předčasného ukončení smluv“ dle smluv uzavřených bez vědomí jednotlivých zákazníků a k jejich tíži. Tato výzva dle účastníka řízení jednoznačně dokládá, že společnost Energie Pro nadále stupňuje tlak na jednotlivé zákazníky s cílem přimět zákazníky uhradit této společnosti neoprávněné smluvní pokuty dle neplatně uzavřených smluv.

Ve výzvě společnost Energie Pro uvádí, že „disponuje pravomocným rozhodnutím soudu ve věci povinnosti uhradit sankce i odebranou komoditu za žalovaným subjektem plynoucí ze vzájemně uzavřených smluv zprostředkovatelem Energie pod kontrolou, o.p.s. Soud prvního stupně vycházel z uzavřených smluvních vztahů a tyto shledal jako zcela platné a zavazují obě strany, naši společnost i obec.“ Následně společnost Energie Pro v dopise uvádí citace ze soudního rozhodnutí, aniž by ovšem soudní rozhodnutí bylo k výzvě přiloženo, anebo aniž by byl uveden soud, který rozhodnutí vydal a číslo jedací. Rozhodnutí, které společnost Energie Pro cituje, je dle účastníka řízení rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. [REDAKCE], které Úřadu předložil přílohou svého vyjádření v anonymizované podobě, jelikož pouze v této podobě jej má k dispozici.

Z textu rozsudku dle účastníka řízení vyplývá, že žalovaná obec se řízení neúčastnila sama, ale v řízení byla zastoupena advokátem. Žalovaná obec se v průběhu řízení nároku společnosti Energie Pro nijak nebránila, nýbrž s celým nárokem uvedené společnosti a se všemi jejími tvrzeními souhlasila (to dle účastníka řízení vyplývá z bodu 2 odůvodnění rozsudku, kde je výslovně uvedeno: „Mezi účastníky byly nesporné následující právně významné skutečnosti“, což znamená, že žalovaný tím souhlasí s tvrzeními žalobce a nijak je nerozpouje). Pod bodem a) je pak výslovně uvedeno, že obec souhlasí s tím, že společnost Energie Pro uzavřela s obcí jako zákazníkem v zastoupení společnosti Energie pod kontrolou dne [REDAKCE] smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny. Obec prostřednictvím advokáta v řízení sama uznala platnost smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřené jejím jménem společností Energie pod kontrolou se společností Energie Pro.

Z rozsudku dle účastníka řízení dále vyplývá, že se obec vzdala práva na podání odvolání, tímto tedy opět potvrdila, že nárok společnosti Energie Pro uznává a nechce se proti němu nijak bránit. Vzhledem k tomu, že žalovaná obec v soudním řízení na svou obranu nevznesla žádné argumenty, a naopak nárok společnosti Energie Pro celý uznala, nemohl soud rozhodnout jinak, než uložit obci povinnost uhradit společnosti Energii Pro požadovanou částku.

Z rozsudku je dle účastníka řízení dále zřejmé, že žalovaná obec souhlasila s prohrou v soudním řízení, když se vzdala možnosti jakékoliv vlastní obrany. Dle účastníka řízení postrádá zcela smyslu, aby se obec účastnila soudního sporu, ve kterém by všechny nároky protistrany uznala bez jakékoliv vlastní obrany. V takovém případě by obec jistě uhradila požadované částky dobrovolně, aniž by došlo k zahájení soudního sporu. Všechny skutečnosti tak dle účastníka řízení napovídají tomu, že soudní spor byl veden zcela účelově, s cílem získat rozhodnutí v neprospěch předem vybrané obce, které pak následně společnost Energie Pro využívá k nátlaku na další zákazníky s cílem vylákat úhradu finančních prostředků.

Společnost Energie Pro následně dle sdělení účastníka řízení plošně rozesílá informace o vyhraném soudním sporu, ovšem bez uvedení, že soud jakoukoliv obranu proti tvrzením společnosti Energie Pro nemohl posuzovat, protože žádná obrana ze strany obce uplatněna

nebyla. Tak společnost Energie Pro dle účastníka řízení vytváří účelový nátlak na jednotlivé zákazníky, když uvádí nepravdivé informace, že soud shledal smluvní vztahy uzavřené mezi obcí a společnostmi Energie Pro jako platné, ačkoliv soud platnost těchto vztahů vůbec neposuzoval, protože platnost nezpochybnila žádná ze stran soudního sporu.

Z uvedeného dle účastníka řízení vyplývá, že je to právě jednání společností Energie pod kontrolou a Energie Pro, které vykazuje vysokou společenskou škodlivost, a to nejen že omezuje zákazníky v jejich svobodné volbě dodavatele, ale zejména zákazníkům způsobuje značné škody, protože jsou nuceni platit smluvní pokuty dle smluv, které se společnostmi Energie Pro neuzavřeli, za komoditu, kterou vůbec neodebrali. Přitom dle podkladů, které účastník řízení Úřadu předložil, má účastník řízení za to, že toto riziko není pouze iluzorní, nýbrž reálnou hrozbou pro jednotlivé zákazníky, kteří jsou na základě neúplných a nepravdivých informací uvedeni v omyl a jsou nátlakem nuceni neoprávněně pokuty hradit.

V souvislostech celé této kauzy je dle účastníka řízení jednoznačné, že jeho jednání nedosahuje žádné společenské škodlivosti, kdy naopak se účastník řízení snažil bránit podvodu páchanému rovněž na zákaznících a vyvádění dalších finančních prostředků z neprůhledných společností.

Účastník řízení závěrem svého vyjádření navrhl, aby Úřad správní řízení zastavil.

Dne 31. května 2019 podal účastník řízení prostřednictvím svého zástupce rozklad proti usnesení Úřadu ze dne 15. května 2019, č. j. 00627-14/2019-ERU, kterým Úřad zamítl žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání za účelem výslechu svědka (rozklad je ve spise založen pod č. j. 00627-17/2019-ERU). Téhož dne podal účastník řízení prostřednictvím svého zástupce návrh na přerušování správního řízení sp. zn. OSR-00627/2019-ERU, kterým požadoval správní řízení přerušit do doby, než odvolací správní orgán rozhodne o účastníkem řízení podaném rozkladu proti usnesení Úřadu ze dne 15. května 2019, č. j. 00627-14/2019-ERU.

Dne 12. července 2019 vydal Úřad usnesení, č. j. 00627-20/2019-ERU, kterým rozhodl o žádosti účastníka řízení ze dne 31. května 2019 označené jako „Návrh na přerušování řízení sp. zn.: OSR-00627/2019-ERU“ tak, že jí nevyhověl, jelikož neshledal důvody pro přerušování řízení.

Správní orgán poznamenává, že o rozkladu proti usnesení Úřadu ze dne 15. května 2019, č. j. 00627-14/2019-ERU, kterým Úřad zamítl žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání, do dne vydání tohoto rozhodnutí nebylo dosud rozhodnuto. S ohledem však na skutečnost, že rozklad proti usnesení dle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky nemá dle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, není tato skutečnost překážkou, která by bránila vydání tohoto rozhodnutí.

Správní orgán dále uvádí, že usnesení Úřadu ze dne 12. července 2019, č. j. 00627-20/2019-ERU, o nepřerušování správního řízení na žádost účastníka řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí nenabýlo právní moci. S ohledem však na skutečnost, že případný rozklad proti usnesení dle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky nemá dle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, není ani tato skutečnost překážkou, která by bránila vydání tohoto rozhodnutí.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplně a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je mimo jiné držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141118584 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 22. července 2011.

Účastník řízení v postavení obchodníka uzavřel dne [REDAKCE] se společností EPK Trade v postavení zákazníka (fakticky však vykonávající pouze činnost zprostředkovatele) Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU), na jejímž základě účastník řízení dodával elektřinu do odběrných míst zákazníka, tj. mimo jiné odběrných míst zákazníků – paní [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE] (dále společně jen „Spotřebitelé“ nebo „Zákazníci“).

Účastník řízení se v uvedené smlouvě konkrétně v čl. [REDAKCE] odst. [REDAKCE] citované smlouvy zavázal poskytnout zákazníkovi – společnosti EPK Trade sdružené služby dodávky elektřiny, tzn. dodávat sjednané množství silové elektřiny zákazníkovi v odběrném místě (odběrná místa byla dle čl. [REDAKCE] citované smlouvy specifikována v příloze č. [REDAKCE] uvedené smlouvy, přičemž se mimo jiné jednalo o odběrná místa Zákazníků), jakož i zajistit pro zákazníka distribuci elektřiny a systémové služby, za což se společnost EPK Trade zavázala v čl. [REDAKCE] odst. [REDAKCE] citované smlouvy účastníku řízení zaplatit řádně a včas dohodnutou cenu. Termín zahájení dodávek byl v čl. [REDAKCE] odst. [REDAKCE] citované smlouvy sjednán od 1. ledna 2015 a platnost smlouvy byla v čl. [REDAKCE] odst. [REDAKCE] citované smlouvy sjednána na dobu určitou [REDAKCE] roku od data zahájení dodávky elektřiny (tj. do 31. prosince 2015).

Z výpisů ze systému operátora trhu, které jsou ve spise založeny jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU, vyplývá, že dodavatelem do odběrných míst Zákazníků byl od 1. ledna 2015 účastník řízení, tj. účastník řízení dodával elektřinu do odběrných míst Zákazníků na základě citované smlouvy ze dne [REDAKCE] uzavřené se zprostředkovatelem – společností EPK Trade. Skutečnost, že účastník řízení do odběrných míst Zákazníků dodával právě na základě citované smlouvy, potvrdil účastník řízení přinejmenším ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017, ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU.

Jelikož však společnost EPK Trade sjednané zálohy a cenu za sdružené služby dodávky elektřiny účastníku řízení řádně a včas nehradila, ukončil účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 smluvní vztahy se společností EPK Trade z důvodu neplnění závazků vyplývajících z uvedené smlouvy ze strany této společnosti (účastník řízení tedy přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade) a od 1. prosince 2015 dle jeho vyjádření započal s dodávkami elektřiny přímo do jednotlivých odběrných míst Zákazníků (tj. i přímo do odběrných míst paní [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE]), kdy v těchto jednotlivých odběrných místech tedy ani v důsledku přerušení dodávek elektřiny zprostředkovateli, se kterým měl účastník

řízení uzavřeno smlouvu (tj. společnosti EPK Trade), nebyla přerušena dodávka elektřiny. Skutečnost, že došlo k ukončení smluvních vztahů se společností EPK Trade, resp. přerušeni dodávek této společnosti, ze strany účastníka řízení, vyplývá z jeho vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 založeného ve spise jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU a vyjádření ze dne 15. března 2019 založeného ve spise pod č. j. 00627-6/2019-ERU.

Účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo se Zákazníky, tj. s paní [redacted], panem [redacted], panem [redacted], panem [redacted], panem [redacted], panem [redacted], paní [redacted] či paní [redacted], na základě které by byl účastník řízení oprávněn od 1. prosince 2015 dodávat elektřinu přímo do odběrných míst Zákazníků (specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí).

Po přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade ze strany účastníka řízení ke dni 30. listopadu 2015, uzavřela společnost EPK Trade za paní [redacted], pana [redacted], pana [redacted], pana [redacted], pana [redacted], paní [redacted] a paní [redacted] (ve vztahu k jejich odběrným místům) dne [redacted] Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s dodavatelem elektřiny společností Energie Pro s termínem dodávky elektřiny od 11. prosince 2015 do 31. prosince 2019 (smlouva založena ve spise jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Skutečná dodávka elektřiny od společnosti Energie Pro probíhala dle výpisu z informačního systému operátora trhu (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU):

- v odběrném místě paní [redacted] od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2018,
- v odběrném místě pana [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení),
- v odběrném místě pana [redacted] EAN [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení), EAN [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení), EAN [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení),
- v odběrném místě pana [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2016 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení),
- v odběrném místě pana [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 9. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 8. ledna 2016 byl dodavatelem účastník řízení),
- v odběrném místě pana [redacted] od 11. prosince 2015 do 20. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení),
- v odběrném místě paní [redacted] od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015,
- v odběrném místě paní [redacted] od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2018 a následně od 20. ledna 2016 do 31. prosince 2018 (v mezidobí od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 byl dodavatelem účastník řízení).

Obsahem správního spisu je současně stanovisko účastníka řízení k povinnosti jednotlivých zákazníků uhradit účastníku řízení cenu elektřinu dodanou do odběrných míst v měsíci prosinci roku 2015 ze dne 4. února 2016 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU), kde se mimo jiné uvádí, že účastník řízení z důvodu nehrzení sjednaných záloh a ceny za sdružené služby dodávky elektřiny ze strany společnosti EPK Trade, přerušil společnosti EPK Trade ke dni 1. prosinci 2015 dodávky elektřiny. Účastník řízení však po 1. prosinci 2015 i nadále dodával ve veřejném zájmu elektřinu do jednotlivých odběrných míst (dodávka elektřiny do jednotlivých odběrných míst tedy nebyla přerušena) a jednotlivým zákazníkům tak dle uvedeného stanoviska nevznikla škoda. Účastník řízení toto své jednání v uvedeném stanovisku označil za nepřikázané jednatelství ve smyslu ust. § 3007 a ust. § 3009 an. občanského zákoníku. Účastník řízení ve stanovisku dále uvedl, že mu za výše uvedený postup náleží náhrada účelně vynaložených nákladů na zajištění dodávky elektřiny a poskytnutí souvisejících služeb (kdy výslovně uvedl, že taková náhrada nepřísluší společnosti EPK Trade, ani jinému subjektu ze skupiny EPK – pokud by se tak stalo, jednalo by se dle účastníka řízení o bezdůvodné obohacení na straně společnosti EPK Trade, event. v případě obcí by se mohlo jednat o porušení zásady hospodárnosti a účelnosti nakládání s veřejným majetkem).

- **odběrné místo paní [REDAKCE]**

I přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s paní [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jejího odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu paní [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa paní [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 20. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a paní [REDAKCE], případně s jejím zástupcem, pro období od 1. prosince 2015) účastník řízení vyzval paní [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. jí vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 20. prosince 2015, ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 31. října 2018 (ve spise rovněž založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) paní [REDAKCE] uhradila dne 7. prosince 2016 na účet účastníka řízení částku v nesprávné výši, a to [REDAKCE] Kč, která jí byla na podkladě opravného daňového dokladu v této výši také vrácena.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury paní [REDAKCE] uvedl, že vystavil opravný daňový doklad č. [REDAKCE], kterým byla faktura za dodávku elektřiny v měsíci prosinci 2015 zrušena. Opravný daňový doklad ze dne [REDAKCE] je rovněž ve spise založen jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11401-18/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. února 2019, č. j. 11401-26/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi paní [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu paní [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

Účastník řízení v rámci vyjádření ze dne 15. března 2019 uvedl, že paní [REDAKCE] byl vystaven dobropis a úhrada nákladů za dodávku elektřiny v prosinci 2015 po ní nebyla požadována. Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení o vrácení přijaté platby od paní [REDAKCE], resp. předložil výpis z účtu ze dne 1. listopadu 2018, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDAKCE] Kč na účet znějící na jméno paní [REDAKCE].

- **odběrné místo pana [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozím případě, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s panem [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu panu [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa pana [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 až do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE], případně s jeho zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval pana [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. mu vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury panem [REDAKCE] uvedl, že pan [REDAKCE] vystavenou fakturu nerozporoval a dne 1. prosince 2016 ji uhradil.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11402-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 29. ledna 2019, č. j. 11402-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi panem [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu pana [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení

o vrácení přijaté platby od pana [REDAKCE], resp. předložil výpis z účtu ze dne 4. dubna 2019, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDAKCE] Kč na účet znějící na jméno pana [REDAKCE].

- **odběrná místa pana [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrných míst pana [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s panem [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrných míst od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu panu [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrných míst pana [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 až do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrných míst pana [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE], případně s jeho zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval pana [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. mu vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury panem [REDAKCE] uvedl, že pan [REDAKCE] s úhradou faktury nesouhlasil a jelikož účastník řízení dle jeho vyjádření nechtěl uplatňovat agresivní obchodní praktiky vůči spotřebitelům, vystavil dle jeho sdělení opravný daňový doklad č. [REDAKCE], kterým byla faktura za dodávku elektřiny v měsíci prosinci 2015 zrušena. Opravný daňový doklad ze dne [REDAKCE] je rovněž ve spise založen jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU. Účastník řízení rovněž ve svém příspěvě ze dne 31. října 2018 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) a příspěvě ze dne 18. dubna 2019 (ve spise založeno pod č. j. 00627-12/2019-ERU) uvedl, že pan [REDAKCE] platbu ve prospěch účastníka řízení neprovedl.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11403-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 29. ledna 2019, č. j. 11403-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi panem [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrným místům pana [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

- **odběrné místo pana [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil

žádnou smlouvu uzavřenou přímo s panem [REDACTED] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu panu [REDACTED] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa pana [REDACTED] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 až do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa pana [REDACTED].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDACTED], případně s jeho zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval pana [REDACTED] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. mu vystavil daňový doklad č. [REDACTED] znějící na částku [REDACTED] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 ze dne vystavení [REDACTED] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury panem [REDACTED] nejprve uvedl, že cena za sdružené služby dodávky elektřiny nebyla po panu [REDACTED] žádným způsobem vymáhána a činností účastníka řízení tak dle jeho názoru panu [REDACTED] nevznikla žádná škoda a poté ve svém vyjádření ze dne 31. prosince 2018 (ve spise založeno tamtéž) uvedl, že pan [REDACTED] platbu částky ve výši [REDACTED] Kč provedl dne 15. května 2018.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11404-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 29. ledna 2019, č. j. 11404-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi panem [REDACTED] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu pana [REDACTED] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení o vrácení přijaté platby od pana [REDACTED], resp. předložil výpis z účtu ze dne 29. března 2019, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDACTED] Kč na účet znějící na jméno pana [REDACTED].

- **odběrné místo pana [REDACTED]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa pana [REDACTED], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s panem [REDACTED] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu panu [REDACTED] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa pana [REDACTED] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 až do 8. ledna 2016, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa pana [REDACTED].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE], případně s jeho zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 8. ledna 2016) účastník řízení vyzval pana [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. mu vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 8. ledna 2016, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015, od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 a dále od 1. ledna 2016 do 8. ledna 2016 ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury panem [REDAKCE] uvedl, že pan [REDAKCE] s úhradou faktury nesouhlasil a jelikož účastník řízení dle jeho vyjádření nechtěl uplatňovat agresivní obchodní praktiky vůči spotřebitelům, vystavil dle jeho sdělení opravný daňový doklad č. [REDAKCE], kterým byla faktura za dodávku elektřiny v měsíci prosinci 2015 zrušena. Opravný daňový doklad ze dne [REDAKCE] je rovněž ve spise založen jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU. Účastník řízení rovněž ve svém přípisu ze dne 31. října 2018 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) a přípisu ze dne 18. dubna 2019 (ve spise založeno pod č. j. 00627-12/2019-ERU) uvedl, že pan [REDAKCE] platbu ve prospěch účastníka řízení neprovedl.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11405-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. února 2019, č. j. 11405-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi panem [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu pana [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

- **odběrné místo pana [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s panem [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu panu [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa pana [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 21. prosince 2015 až do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE], případně s jeho zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval pana [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. mu vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury panem [REDAKCE] uvedl, že pan [REDAKCE] cenu za sdružené služby dodávky elektřiny nerozporoval a vyfakturovanou cenu uhradil. Účastník řízení ve svém přípise ze dne 31. prosince 2018 (ve spise založeno tamtéž) dále upřesnil, že pan [REDAKCE] platbu částky ve výši [REDAKCE] Kč provedl dne 23. května 2016.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11406-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 29. ledna 2019, č. j. 11406-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi panem [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu pana [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení o vrácení přijaté platby od pana [REDAKCE], resp. předložil výpis z účtu ze dne 29. března 2019, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDAKCE] Kč na účet znějící na jméno pana [REDAKCE].

- **odběrné místo paní [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s paní [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jejího odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu paní [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa paní [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a paní [REDAKCE], případně s jejím zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval paní [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. jí vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015 ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury paní [REDAKCE] uvedl, že paní [REDAKCE] cenu za sdružené služby dodávky elektřiny nerozporovala a vyfakturovanou cenu uhradila. Účastník řízení ve svém přípise ze dne 31. prosince 2018 (ve spise založeno tamtéž) dále upřesnil, že paní [REDAKCE] platbu částky ve výši [REDAKCE] Kč provedla dne 9. prosince 2016.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11407-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. února 2019, č. j. 11407-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi paní [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu paní [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy

nevznikly.

Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení o vrácení přijaté platby od paní [REDAKCE], resp. předložil výpis z účtu ze dne 29. března 2019, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDAKCE] Kč na účet znějící na jméno paní [REDAKCE].

- **odběrné místo paní [REDAKCE]**

Shodně jako v předchozích případech, i přes to, že účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, s níž měl uzavřenu smlouvu, a na jejímž základě od 1. ledna 2015 prostřednictvím společnosti EPK Trade dodával elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE], a přestože účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s paní [REDAKCE] s oprávněním dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa od 1. prosince 2015, účastník řízení dodával elektřinu paní [REDAKCE] dle výpisu ze systému operátora trhu do odběrného místa paní [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 až do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015, tj. i po 1. prosinci 2015, kdy neexistoval právní titul na základě kterého by účastník řízení mohl dodávat elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE].

Přes výše uvedené skutečnosti (zejména neexistence smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a paní [REDAKCE], případně s jejím zástupcem pro období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a následně od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015) účastník řízení vyzval paní [REDAKCE] k úhradě faktury za sdružené služby dodávky elektřiny, resp. jí vystavil daňový doklad č. [REDAKCE] znějící na částku [REDAKCE] Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015, ze dne vystavení [REDAKCE] (součást podkladů ve spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU).

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. listopadu 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 00627-2/2019-ERU) ve vztahu k úhradě výše citované faktury paní [REDAKCE] uvedl, že paní [REDAKCE] cenu za sdružené služby dodávky elektřiny nerozporovala a vyfakturovanou cenu uhradila. Účastník řízení ve svém přípisu ze dne 31. prosince 2018 (ve spise založeno tamtéž) dále upřesnil, že paní [REDAKCE] platbu částky ve výši [REDAKCE] Kč provedla dne 23. prosince 2016.

Dne 9. července 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 11408-16/2017-ERU (jež bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. února 2019, č. j. 11408-24/2017-ERU), kterým rozhodl, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi paní [REDAKCE] a účastníkem řízení ve vztahu k odběrnému místu paní [REDAKCE] v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly.

Účastník řízení až v rámci správního řízení (v rámci svého vyjádření ze dne 18. dubna 2019, ve spise založeného pod č. j. 00627-12/2019-ERU) Úřadu předložil potvrzení o vrácení přijaté platby od paní [REDAKCE], resp. předložil výpis z účtu ze dne 29. března 2019, dle kterého byla poukázána částka ve výši [REDAKCE] Kč na účet znějící na jméno paní [REDAKCE].

IV. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, hledí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ode dne 1. července 2017) jako na přestupky podle tohoto zákona. Na základě uvedeného jsou správní delikty v tomto rozhodnutí označovány jako přestupky.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o ochraně spotřebitele (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání posuzovaných přestupků ve výroku I. tohoto rozhodnutí se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupků, tj. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení. Ve vztahu k přestupkům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení naposledy novelizován, a to zákonem č. 371/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 13. ledna 2018 (dále jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele, tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 1 písm. a)] porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik výrobcem, dovozcem, vývozcem, dodavatelem, prodávajícím nebo jiným podnikatelem. Samotná skutková podstata, tedy porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí (viz ust. § 4 odst. 4), je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupky novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů i dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 se za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) týchž zákonů uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 tedy za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „V. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. I. Obecný právní rámec

Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozc, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Dle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

Dle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.

Dle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141118584 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti ode dne 22. července 2011, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dodávky elektřiny a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči odběratelům (a tedy i Zákazníkům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí) vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že Zákazníci jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Uvedené vyplývá ze sjednané produktové řady (v případě paní ██████████ „Home Aku“, v případě pana ██████████ „Home Aku“, v případě pana ██████████ „Home Basic 24“, v případě pana ██████████ „Home Basic 24“, v případě pana ██████████ „Home Topení“, v případě pana ██████████ „Home Topení 22“, v případě paní ██████████ „Home Aku“ a v případě paní ██████████ „Home Topení“, tj. produktové řady určené pro domácnosti) a sazby (v případě paní ██████████ „D25“, v případě pana ██████████ „D25D“, v případě pana ██████████ „D02D“, v případě pana ██████████ „D02D“, v případě pana ██████████ „D45D“, v případě pana ██████████ „D56D“, v případě paní ██████████ „D25D“ a v případě paní ██████████ „D45D“, tj. opět sazby určené pro domácnosti) a uvedené na vystavených fakturách, jež jsou součástí podkladů ve

spise pod č. j. 00627-2/2019-ERU, jakož i ze skutečnosti, že na těchto jednotlivých fakturách nejsou uvedena identifikační čísla osob, tj. Zákazníků. V případě, že by se snad mělo jednat o podnikající fyzické osoby (což z výše uvedených skutečností nevyplývá) a účastník řízení by na jednotlivých vystavených fakturách neuváděl IČO Zákazníka, postupoval by v rozporu s ust. § 29 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je povinnou náležitostí daňového dokladu mimo jiné daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje. Není tedy pochyb o tom, že Zákazníci tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, jelikož nevystupovali v rámci své podnikatelské činnosti.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

IV. II. Právní posouzení skutků

Ve správním řízení bylo zjištěno, že účastník řízení měl uzavřenu Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny se společností EPK Trade v postavení zákazníka pro období celého roku 2015, na jejímž základě účastník řízení dodával elektřinu

do odběrných míst tohoto zákazníka, tj. mimo jiné odběrných míst Zákazníků – paní [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], pana [REDAKCE], paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE].

Účastník řízení přerušil ke dni 30. listopadu 2015 dodávku elektřiny společnosti EPK Trade z důvodu neplacení sjednaných záloh a ceny za sdružené služby dodávky elektřiny společností EPK Trade a od 1. prosince 2015 dle jeho vyjádření započal s dodávkami elektřiny přímo do jednotlivých odběrných míst Zákazníků.

Účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s jednotlivými Zákazníky či osobou jednající za Zákazníky, jejímž předmětem by byla dodávka elektřiny do odběrných míst Zákazníků specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí po 1. prosinci 2015. Pro období od 1. prosince 2015 a následující tedy neexistuje smlouva, na jejímž základě by byl účastník řízení oprávněn do odběrných míst Zákazníků specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu. Nedošlo tedy ke sjednání takového smluvního vztahu, ve kterém by obě smluvní strany projevily svou vůli a závazek v dodávce elektřiny do vymezeného odběrného místa na straně jedné a v zaplacení za tyto služby na straně druhé.

I přes to, že účastník řízení neměl se Zákazníky, jakožto spotřebiteli, uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, dodával účastník řízení Zákazníkům i po 1. prosinci 2015 elektřinu, a to bez jakékoli žádosti Zákazníků, resp. zcela bez jejich vědomí.

Účastník řízení následně vystavil jednotlivým Zákazníkům vyúčtování za dodávky elektřiny pro období prosince roku 2015 (konkrétně pro dny, ve kterých byl účastník řízení v případě jednotlivých odběrných míst veden v systému operátora trhu jako dodavatel, přičemž konkrétní dny jsou specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí), čímž po nich požadoval úhradu sdružených služeb dodávky elektřiny, které si však daní Zákazníci u účastníka řízení neobjednali.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsané jednání účastníka řízení vůči Zákazníkům, tzn. požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny po Zákaznících, které jim účastník řízení dodal, ačkoli si je daní Zákazníci neobjednali, jsou obchodními praktikami vůči spotřebitelům ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel

neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po Zákaznících v postavení spotřebitelů platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které jim dodal, ačkoli si je Zákazníci neobjednali (tedy i přes to, že jednotlivý Zákazník s účastníkem řízení neuzavřel žádnou smlouvu a ani od něj nepožadoval žádné služby, což účastník řízení nerespektoval), dospěl správní orgán k závěru, že popsaná obchodní praktika účastníka řízení naplňují znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětné praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, nezabýval se již tím, zda popsané obchodní praktiky jsou také zakázané dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele či zda naplňují znaky nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 odst. 1 témuž zákonu.

Dále správní orgán konstatuje, že uvedené agresivní obchodní praktiky byly účastníkem řízení užity před rozhodnutím ohledně koupě, neboť Zákazníci s účastníkem řízení přímo neměli nikdy uzavřenu žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny (původní smlouvu měli Zákazníci uzavřenu se společností EPK Trade) a účastník řízení uvedené Zákazníky v době užití agresivní obchodní praktiky nebo před jejím užitím neoslovil sám ani s návrhem na uzavření smlouvy.

Co se týče doby, po kterou účastník řízení poskytoval Zákazníkům sdružené služby dodávky elektřiny, aniž by si je u něj objednali, a za něž následně účastník řízení požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení nevyžádané dodávky elektřiny (resp. sdružené služby dodávek elektřiny bez uzavřené smlouvy či objednávky) poskytoval po dobu celkem

- 20 dnů v případě odběrného místa paní [REDACTED],
- celkem 19 dnů v případě odběrného místa pana [REDACTED],
- celkem 19 dnů v případě každého odběrného místa pana [REDACTED],
- celkem 19 dnů v případě odběrného místa pana [REDACTED],
- celkem 27 dnů v případě odběrného místa pana [REDACTED],
- celkem 21 dnů v případě odběrného místa pana [REDACTED],
- 31 dnů v případě odběrného místa paní [REDACTED],
- celkem 19 dnů v případě odběrného místa paní [REDACTED],

jak vyplývá z informačního systému OTE. Tato skutečnost vyplývá též z vystavených vyúčtování účastníkem řízení.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající (obchodník s elektřinou) užil před rozhodnutím ohledně koupě Zákazníků, resp. ohledně uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, vůči nim jako spotřebitelům agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, čímž porušil v případě každého jednotlivého Zákazníka zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

IV. III. Námitky účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že nebyly splněny podmínky setrvačného prodeje, když dle jeho názoru nepožadoval úhradu za neobjednané služby, jelikož si Zákazníci služby objednali prostřednictvím zprostředkovatele Energie pod kontrolou, resp. EPK Trade, kdy účastník řízení Zákazníkům dodával elektřinu po dobu celého roku 2015, správní orgán uvádí, že Zákazníci měli uzavřen smluvní vztah s EPK Trade, kdy tato společnost následně uzavřela za Zákazníky smlouvu s účastníkem řízení. Zákazníci si sami přímo neobjednali služby u účastníka řízení, resp. neměli přímo uzavřenu smlouvu s účastníkem řízení. Pokud účastník řízení přerušil dodávku společnosti EPK Trade, čímž fakticky ukončil smlouvu uzavřenou s touto společností (před uplynutím doby, na kterou byla sjednána), nemohl sám aktivně započít s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků, aniž by s těmito měl uzavřeny smlouvy, resp. aniž by je o takovém postupu vůbec informoval. S ohledem na výši dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení je zřejmé, že účastník řízení o neplnění povinností společnosti EPK Trade vyplývající jí ze smlouvy uzavřené s účastníkem řízení věděl již delší dobu, tudíž měl dostatek prostoru situaci řešit v souladu se zákonem, tj. měl Zákazníkům poskytnout možnost rozhodnout se, kdo bude jejich dodavatelem elektřiny. Ze strany Zákazníků se tedy pro inkriminované období, tj. prosince roku 2015, v žádném případě nemohlo jednat o objednané plnění, když sám účastník řízení přerušením dodávky společnosti EPK Trade fakticky ukončil s ní uzavřenou smlouvu a Zákazníky o těchto krocích neinformoval, přímo započal s dodávkami elektřiny do jejich odběrných míst, aniž by si vyžádal jejich stanovisko. Nemůže se tedy logicky jednat o objednané plnění bez existence titulu k dodávkám elektřiny ze strany účastníka řízení (existence smlouvy, objednávky či žádosti Zákazníků, jejich souhlasu aj.).

Správní orgán dále k účastníkem řízení citovanému rozsudku Soudního dvora Evropské Unie uvádí, že tento není zcela přílehlavý k nyní posuzovanému případu účastníka řízení. Možnost projevení nesouhlasu s dodávkami elektřiny od účastníka řízení v měsíci prosinci 2015 ze strany Zákazníků (po přerušení dodávky elektřiny účastníkem řízení společnosti EPK Trade) byla zcela eliminována samotným jednáním účastníka řízení, který o svém jednání Zákazníky nikterak neinformoval, přestože měl k tomu dostatek prostoru. Zákazníci nemohli projevit souhlas/nesouhlas s dodávkami od účastníka řízení v měsíci prosinci roku 2015, jelikož Zákazníci – když využili služeb zprostředkovatele – fakticky ani nevěděli, kdo byl jejich skutečným dodavatelem. Pokud účastník řízení byl dodavatelem Zákazníků do jejich odběrných míst a tito od počátku nevěděli, že jejich skutečným dodavatelem je právě účastník řízení, jelikož využili služeb zprostředkovatele (společnosti EPK Trade) a právě a pouze s ním měli uzavřenu smlouvu, a pokud následně účastník řízení přerušil dodávku elektřiny zprostředkovateli, aniž by o tom byli Zákazníci informováni, a započal-li účastník řízení s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků bez uzavřených smluv se Zákazníky, aniž by je o těchto krocích jakkoli informoval, je zcela zřejmé, že Zákazníci nemohli (fakticky nebyli schopni) projevit nesouhlas s takovým jednáním účastníka řízení (resp. s dodávkami elektřiny právě od účastníka řízení). Zákazníci tak (oproti citovanému rozsudku) objektivně ani nebyli schopni projevit svou svobodnou vůli ohledně dodávky elektřiny v měsíci prosinci roku 2015, resp. výběru dodavatele. Pokud tedy Zákazníci objektivně ani nemohli projevit svou vůli ohledně odběru elektřiny od účastníka řízení v měsíci prosinci roku 2015, nelze jim jako spotřebitelům přikládat k tíži, že pokud nevyslovili nesouhlas s dodávkami elektřiny od účastníka řízení v měsíci prosinci, jednalo se o objednané plnění a postup účastníka řízení byl v souladu se zákonem o ochraně spotřebitele, jak se snaží dovozovat účastník řízení.

Takový postup by byl zcela v rozporu se smyslem ustanovení na ochranu zákazníků v postavení spotřebitelů.

K námitce účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, správní orgán uvádí, že v dané věci dle jeho názoru nemohly být naplněny podmínky nepřikázaného jednání, jelikož účastník řízení nemohl předpokládat souhlas jednotlivých Zákazníků se svým vmísením se do jejich záležitostí, a zároveň zjevně nešlo o situaci, kdy by účastník řízení nebyl schopen z důvodu naléhavosti opatřit si od Zákazníků souhlas s takovým jednáním, když správnímu orgánu není zřejmé (a toto neplatí ani z podkladů ze spisu), jaká konkrétní škoda Zákazníkům hrozila tak bezprostředně, že by ji snad účastník řízení musel odvracet právě takovým způsobem (zcela bez vědomí Zákazníků).

Účastník řízení již delší dobu věděl o tom, že společnost EPK Trade neplní své závazky ze smlouvy a že tak hrozí přerušení dodávky elektřiny (to je patrné přinejmenším z výše celkového dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení a žalované částky). Účastník řízení měl tedy dostatek času řešit celou situaci přímo se Zákazníky, kteří byli jako skuteční majitelé odběrných míst účastníku řízení známi, přičemž se mu nabízel dostatek jiných vhodnějších možností před tím, než aby přistoupil k aplikaci institutu nutného nepřikázaného jednání podle ust. § 3007 občanského zákoníku. V této souvislosti ovšem účastník řízení nevyvinul směrem k Zákazníkům žádnou aktivitu, ačkoli mu nic nebránilo v tom, aby je upozornil na skutečnost, že společnost EPK Trade zálohové platby za elektřinu nehradí.

Takto účastník řízení Zákazníky předem neupozornil, že se vůči společnosti EPK Trade chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny, a že se jim v důsledku toho chystá dodávat elektřinu v průběhu měsíce prosince 2015 přímo, bez zprostředkovatele. V opačném případě by si totiž mohli Zákazníci svobodně a zároveň poměrně snadno a rychle, sjednat dodávku elektřiny od kteréhokoliv jiného dodavatele a provést změnu dodavatele, čímž by vzniklou situaci vyřešil i bez údajně hrozící škody. Správní orgán tudíž argumentaci účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, vnímá jako ex post účelově vytvořenou, tudíž argumentačně zpochybnitelnou.

Zákazníkům hrozící situace, kterou dle svých slov účastník řízení musel odvracet, měla sice nepochybně původ v jednání společnosti EPK Trade, ale nastala v důsledku rozhodnutí účastníka řízení, že do odběrných míst již nebude dodávat elektřinu, přičemž se tak rozhodl právě k 1. prosinci 2015. Akutnost této situace tak nastolil zjevně účastník řízení, přičemž své jednání vysvětluje tím, že vlastně k přerušení dodávek elektřiny do odběrných míst nepřistoupil, ale zároveň fakticky přistoupil. Toto nelogické tvrzení vysvětluje účastník řízení tak, že přistoupil k přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade, ale přitom nadále elektřinu do odběrných míst dodával, ale konečným zákazníkům.

Správní orgán dále k námitkám účastníka řízení ohledně možnosti přerušení dodávek elektřiny přímo Zákazníkům (což účastník řízení neučinil) uvádí následující. Pro Zákazníky byla subjektem, který jim zajišťoval dodávky elektřiny, společnost EPK Trade, jež jim poskytovala elektřinu, kterou předtím sama odebrala od účastníka řízení. V režimu energetického zákona tedy právně vystupovala jako zákazník v odběrném místě Zákazníků společnost EPK Trade a Zákazníci jako skuteční uživatelé odběrného místa vlastně právně dodavatele neměli (neměli uzavřeny příslušné závazkové vztahy), neboť smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne [REDAKCE], na jejímž základě docházelo k dodávkám elektřiny do jejich odběrných míst, byla uzavřena

pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade. Zákazníci byli tedy faktickými příjemci dodávek, když se jednalo o velmi nestandardní uspořádání právních vztahů z hlediska právní úpravy dodávek elektřiny, nicméně nestandardnosti tohoto způsobu zajištění dodávek si musel být vědom i účastník řízení.

S ohledem na to tedy nelze akceptovat ani argumentaci účastníka řízení, v níž poukazuje na to, že byl oprávněn ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny Zákazníkům z čehož pak dovozuje, že pokud dodával elektřinu přímo do odběrných míst Zákazníků v situaci, kdy sám přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, odvracel tím škodu přímo hrozící Zákazníkům. Otázka přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade je pochybná, neboť tato žádnou elektřinu sama nespotřebovávala a nikdy tak nebyla zákazníkem účastníka řízení ve smyslu energetického zákona, když přerušení dodávky elektřiny podle ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona připadá v úvahu pouze ve vztahu k zákazníkům, nikoli ve vztahu k jiným účastníkům trhu s elektřinou. Na druhou stranu by nastala situace vycházející z neplnění platebních povinností společností EPK Trade představovala neoprávněný odběr ve smyslu ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Jestliže ale účastník řízení věděl o tom, že zákazníkem je ve skutečnosti jiný subjekt než společnost EPK Trade, měl si být vědom možnosti (resp. nutnosti) sjednání smluvního vztahu dodávky elektřiny se Zákazníky a nikoliv začít s realizací dodávek přímo Zákazníkům bez jakéhokoliv právního důvodu. Fakticky navíc došlo i ke smluvně nepodložené změně v systému OTE, neboť čl. ■ odst. ■ smlouvy ze dne ■, týkající se přepisu odběrného místa v případě neplnění závazku, je ujednáním pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade bez účinnosti vůči Zákazníkům. Nehledě na skutečnost, že i podle uvedeného ustanovení smlouvy měl účastník řízení „vůči zákazníkovi povinnost písemně upozornit na skutečnost využití ustanovení tohoto odstavce“, což v případě ani jednoho Zákazníka neučinil. Pokud by v takovém případě Úřad připustil možnost uplatnění institutu nepřikázaného jednání, znamenalo by to popření základních principů ochrany spotřebitelů, kdy konkrétně Zákazníci v rozhodné době neměli sjednat žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny a sjednat si ji svobodně nemohli.

K námitce účastníka řízení, že rozhodnutí o dodávce elektřiny v prosinci roku 2015 do odběrných míst Zákazníků nebylo podnikatelským rozhodnutím účastníka řízení, motivovaným ekonomickým ziskem, nýbrž rozhodnutím, kterým v souladu s generální prevenční povinností ve smyslu ust. § 2900 občanského zákoníku účastník řízení zabránil škodě, správní orgán uvádí následující. Jak již bylo popsáno výše, pokud by účastník řízení skutečně chtěl předejít škodě, zcela jistě by Zákazníky nejprve upozornil na skutečnost, že společnost EPK Trade zálohové platby za elektřinu nehradí a že se účastník řízení chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade, čímž by zcela jistě zabránil dle účastníka řízení hrozící škodě, tj. přerušení dodávky elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků, jelikož tito by si poměrně snadno a rychle mohli sjednat dodávku elektřiny od kteréhokoliv jiného dodavatele, event. přímo u účastníka řízení. Pokud však účastník řízení jednal tak, že přerušil dodávky zprostředkovateli, se kterým měl uzavřenu smlouvu, tj. společností EPK Trade, a zahájil sám dodávku elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků, aniž by o tom informoval přímo vlastníky odběrných míst – Zákazníky, nelze tomuto jednání přiznat ochrany ve smyslu znění citovaného ustanovení, resp. posoudit jednání účastníka řízení spočívající v zahájení dodávek přímo do odběrných míst Zákazníků bez jejich souhlasu a vědomí, jakožto plnění své povinnosti předcházet škodám. Nelze tedy souhlasit ani s námitkou účastníka řízení, že tento nejednal v rámci své podnikatelské činnosti, když záměrem jednání účastníka řízení mělo být spíše udržení si co největšího počtu zákazníků, nikoli zabránění přerušení dodávek těmto zákazníkům. Pokud tedy účastník řízení

nejednal jako tzv. nepřikázaný jednatel, ani nezabraňoval vzniku škody, jednal v rámci své podnikatelské činnosti.

Jednání účastníka řízení při provedení změn dodavatele v prosinci 2015 je tedy nutno hodnotit jako snahu chránit své podnikatelské zájmy (nadále uskutečňovat dodávky Zákazníkům za současného ukončení právního vztahu s EPK Trade), zároveň do určité míry jako legitimní obranu proti dalšímu poškozování svého podnikání proti společnosti EPK Trade. Takové jednání by bylo pochopitelné ve vztahu k uvedené společnosti, nicméně nelze jím zároveň ospravedlňovat protiprávní jednání ve vztahu k odběratelům – Zákazníkům. Účastník řízení mohl ukončit smluvní vztah se společností EPK Trade a vymáhat neuhrazené pohledávky, uvedené ho však neospravedlňovalo k tomu, aby bez existence projevené vůle odběratelů vystupoval ve vztahu k nim jako obchodník.

S ohledem na výše uvedené je taktéž zřejmé, že účastník řízení vytýkaným jednáním nemohl plnit svou povinnost jako držitele licence dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) energetického zákona ve spojení s ust. § 30 odst. 2 písm. d) téhož zákona, jak účastník řízení namítá, jelikož je nemyšlitelné, jak by účastník řízení jednáním v rozporu se zákonem (požadováním platby za služby, které si Spotřebitelé neobjednali, tj. jednáním v rozporu se zákonem o ochraně spotřebitele) mohl vykonávat licencovanou činnost tak, aby byla zajištěna spolehlivá a trvale bezpečná dodávka energie, a dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb. Pod pojmem zajištění spolehlivé a trvale bezpečné dodávky energie či dodržování stanovené kvality dodávek služeb zcela jistě není myšleno poskytování služeb v rozporu se zákonem (tj. zcela bez vědomí subjektu – spotřebitele, kterému jsou služby poskytovány, a následným požadováním platby za takové služby). Základním předpokladem aplikace ustanovení citovaných účastníkem řízení je právní titul, na základě kterého je vůbec držitel licence oprávněn k dodávkám energií. Není-li držitel licence vůbec oprávněn k dodávkám do určitých odběrných míst (jako v nyní posuzované věci), je bezpředmětné hodnotit, zda služby (dodávky energií), které poskytuje neoprávněně, poskytuje spolehlivě, bezpečně či v požadované kvalitě. Naopak hypoteticky v případě, kdy by toto hodnoceno bylo a bylo by dospěno k závěru, že držitel licence poskytuje služby (dodávky energií) spolehlivě, bezpečně či v požadované kvalitě, avšak zcela bez právního titulu, ani taková skutečnost by nemohla zhojit absenci právního titulu k poskytování služeb, resp. zlegalizovat jednání účastníka řízení, jak se tento snaží dovodit.

K námitce účastníka řízení, že tento vyúčtoval pouze vynaložené náklady, bez jakéhokoliv vlastního zisku, správní orgán uvádí, že tato námitka není důvodná, když účastník řízení nebyl vůbec do dotčených odběrných míst Zákazníků v době specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu, z tohoto důvodu nebyl ani oprávněn dodávky elektřiny (které dodal, ačkoli si jej daný Spotřebitel neobjednal) vyúčtovat. Obdobně lze argumentovat ke sdělení účastníka řízení, že výše nákladů vychází z ceny dodávky elektřiny na energetické burze PXE. Je totiž nerozhodné, jakým způsobem při výpočtu ceny za dodávky elektřiny účastník řízení postupoval, když předně elektřinu neměl do odběrného místa vůbec dodat (ani ji tedy vyúčtovat), resp. když bylo prokázáno, že nejednal v postavení tzv. nepřikázaného jednatele. Nadto je nutno podotknout, že za podnikání je považována činnost vykonávaná za účelem zisku, samotný zisk však není podmínkou podnikání, neboť zcela jistě lze (byť krátkodobě) poskytovat služby či výrobky i za cenu ztráty.

K námitkám účastníka řízení, že Zákazníkům byly vystaveny dobropisy a úhrada nákladů za dodávky elektřiny v měsíci prosinci 2015 do nich nebyla požadována, správní

orgán uvádí následující. Správní orgán nejprve konstatuje, že již samotné vystavení faktury (nadto kdy je zcela zřejmé, že tato se dostala do sféry Zákazníků, když většina z nich požadovanou platbu uhradila) je dostatečné k naplnění skutkové podstaty vytykaného přestupku. Následné skutečnosti (storno faktury, vystavení dobropisu, vrácení platby) mohou být považovány maximálně za polehčující okolnosti. V nyní posuzované věci je však třeba zohlednit správní řízení sporná vedená Úřadem ohledně posouzení vzniku právních vztahů s předmětem dodávky elektřiny mezi účastníkem řízení a jednotlivými Zákazníky. Účastník řízení totiž k faktickému vrácení plateb uhrazených jednotlivými Zákazníky (panem [REDACTED], panem [REDACTED], panem [REDACTED], paní [REDACTED] a paní [REDACTED]) přistoupil až po pravomocném rozhodnutí Úřadu o tom, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi uvedenými Zákazníky a účastníkem řízení ve vztahu k jejich odběrným místům v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly. V případě zákaznice paní [REDACTED] účastník řízení k faktickému vrácení platby přistoupil po vydání prvostupňového rozhodnutí (které bylo následně potvrzeno v odvolacím řízení a o necelé 4 měsíce později také nabylo právní moci), kterým bylo v té době nepravomocně rozhodnuto o tom, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi zákaznicí paní [REDACTED] a účastníkem řízení ve vztahu k jejímu odběrnému místu v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly. Jako polehčující okolnost by tedy v dané věci bylo možno hodnotit toliko jednání účastníka řízení spočívající ve vystavení dobropisů ve vztahu k zákazníkům panu [REDACTED] a panu [REDACTED] (kteří platby na základě vystavených faktur účastníkem řízení neprovedli), jelikož by se mohlo jednat o aktivní snahu účastníka řízení o nápravu protiprávního stavu, když dobropisy měly být dle data jejich označení účastníkem řízení vydány před samotným rozhodnutím Úřadu o tom, že právní vztahy s předmětem dodávky elektřiny mezi zákazníky panem [REDACTED] a panem [REDACTED] ve vztahu k jejich odběrným místům v období měsíce prosince roku 2015 nikdy nevznikly. Správní orgán uvádí, že ani tyto skutečnosti nemohly být vyhodnoceny ve prospěch účastníka řízení, jelikož jak je zřejmé např. z dobropisu vystaveného pro paní [REDACTED], který je obsahem spisu, tento dobropis je datován také – shodně jako v případě pana [REDACTED] a pana [REDACTED] – dnem vystavení prvotní faktury pouze s posunutým datem splatnosti, přičemž jak je zřejmé z ostatních podkladů ve spise (zejména výpisu z účtu předloženého účastníkem řízení ve vztahu k paní [REDACTED]), přestože splatnost částky na dobropise ve vztahu k paní [REDACTED] byla ke dni 15. prosince 2016, účastník řízení paní [REDACTED] platbu vrátil až dne 1. listopadu 2018. Tj. není vyloučeno, že dobropis předložený účastníkem řízení ve vztahu k paní [REDACTED] byl antidatován a že účastník řízení shodně nepostupoval i v případě pana [REDACTED] a pana [REDACTED]. K takovému postupu by zcela jistě nemělo být přihlédnuto jako k polehčující okolnosti v nyní vedeném správním řízení.

K námitkám účastníka řízení, že jeho jednáním nebyla žádným způsobem omezena svobodná vůle Zákazníků, správní orgán konstatuje, že naopak svobodná vůle Zákazníků zcela absentovala vlivem protiprávního jednání účastníka řízení, který Zákazníkům zcela zamezil (po přerušení dodávek společností EPK Trade) svobodně se rozhodnout, zda pro období od 1. prosince 2015 uzavřou smlouvu s účastníkem řízení a tento bude dodávat elektřinu přímo do odběrných míst Zákazníků (na základě smlouvy uzavřené přímo se Zákazníky) nebo uzavřou smlouvu s jiným dodavatelem elektřiny. Dotčení Zákazníci pro svá odběrná místa projevíli vůli vstoupit do smluvního vztahu ohledně správy svých odběrných míst se společností EPK Trade, nikoli přímo s účastníkem řízení. Pokud účastník řízení namítá, že Zákazníkům nevnucoval žádnou nevyžádanou službu, pak toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Zákazníci měli uzavřenu smlouvu se společností EPK Trade, se kterou byl ve smluvním vztahu účastník řízení. Pokud účastník řízení přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade a započal s dodávkami elektřiny přímo jednotlivým Zákazníkům, aniž by si ověřil, zda si Zákazníci přejí být ve smluvním vztahu s účastníkem řízení, zcela

jistě se jedná o nevyžádané služby. Pokud dále účastník řízení uvádí, že v dodávce elektřiny nepokračoval přes nesouhlas zákazníka nebo v rozporu s úkonem zákazníka, kterým by zákazník smlouvu o dodávce elektřiny ukončil, pak k tomuto je nutno uvést, že Zákazník nemohl projevit nesouhlas s dodávkami, jelikož tento, jak již bylo uvedeno – pokud využije služeb zprostředkovatele – fakticky ani nemusí vědět, kdo je jeho skutečným dodavatelem. Pokud účastník řízení byl dodavatelem Zákazníků do jejich odběrných míst a tito to od počátku nevěděli, jelikož využili služeb zprostředkovatele (společnosti EPK Trade) a právě a pouze s ním měli uzavřenu smlouvu, a pokud následně účastník řízení přerušil dodávku elektřiny zprostředkovateli, aniž by o tom byli Zákazníci informováni, a započal-li účastník řízení s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků bez uzavřených smluv se Zákazníky, aniž by je o těchto krocích jakkoli informoval, je zcela zřejmé, že Zákazníci nemohli (fakticky nebyli schopni) projevit nesouhlas s takovým jednáním účastníka řízení (resp. s dodávkami elektřiny právě od účastníka řízení).

Správní orgán dále uvádí, že účastník řízení nemůže svou odpovědnost za protiprávní jednání omluvit ani poukázáním na protiprávní jednání jiných osob. Jak je zřejmé z vyjádření účastníka řízení, většina jeho námitek spočívá v kritice jednání jiných subjektů, zejména společností Energie pod kontrolou, Energie Pro, EPK Trade. Posouzení jednání těchto subjektů však není předmětem tohoto správního řízení. Ani účastníkem řízení tvrzené protiprávní jednání těchto společností jej nemůže zbavit odpovědnosti za jeho vlastní protiprávní jednání.

Na výše uvedeném závěru nic nemění ani tvrzení účastníka řízení, že smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny společnosti Energie Pro jsou dle názoru účastníka řízení neplatné (ať už s ohledem na jejich znění, účel, nevýhodnost, na znění předložených obchodních podmínek, ujednání o smluvních pokutách, ujednání o automatickém prodloužení smlouvy, oprávnění je uzavřít či uzavření více smluv pro jedno plnění, kdy smlouva s pozdějším datem účinnosti byla uzavřena dříve než smlouva s dřívějším datem účinnosti, oprávnění společnosti Energie Pro vykonávat funkci obchodníka s elektřinou, vystupování shodných zaměstnanců jménem společnosti Energie pod kontrolou a Energie Pro či propojení společníka Energie Pro a ředitele Energie pod kontrolou s jednatelem EPK Trade). Zda uvedené smlouvy jsou či nejsou platnými právními úkony, není relevantní pro posouzení jednání účastníka řízení, jež je mu v nyní vedeném správním řízení vytýkáno. Správní orgán uvádí, že ani pokud by byl přijat závěr, že smlouvy nového dodavatele Zákazníků nejsou platnými právními úkony (což tímto správní orgán nekonstatuje), nezakládalo to v rozhodné době právo účastníka řízení jednat protiprávně, tj. dodávat Zákazníkům služby, které si oni sami neobjednali, a požadovat po nich úhradu těchto služeb. Rovněž případná propojenost účastníkem řízení citovaných společností nemůže zbavit účastníka řízení odpovědnosti za jím spáchané protiprávní jednání.

Správní orgán poznamenává, že i pokud by neexistovala žádná smlouva uzavřená pro odběrné místo s jiným dodavatelem, neopravňovalo to účastníka řízení jednat postupem protizákonným (popsaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí) – tj. započít s dodávkami elektřiny do odběrných míst Zákazníků bez uzavřené smlouvy a požadovat po nich úhradu za tyto nevyžádané služby. I v případě, kdy by Zákazníci neměli uzavřenu žádnou smlouvu s jiným dodavatelem od [REDAKCE], měl účastník řízení respektovat zákonné podmínky, které je nutno splnit pro změnu dodavatele, resp. pro možnost poskytovat dodávky elektřiny do odběrných míst přímo Zákazníkům. Pokud by totiž cílem účastníka řízení opravdu byla ochrana Zákazníků, měl je (jak již bylo uvedeno) předem informovat o svém úmyslu přerušit dodávky elektřiny společnosti EPK Trade před faktickým koncem platnosti smlouvy

dle jejího znění a důsledcích z toho pro ně plynoucích a nechat je svobodně zvolit si svého dodavatele elektřiny – třeba přímo osobu účastníka řízení.

K výše uvedenému je nutno dále uvést, že podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) bodu 17. energetického zákona je zákazníkem osoba, která nakupuje elektřinu pro své vlastní konečné užití v odběrném místě. Definice v energetickém zákoně ve znění účinném do 31. prosince 2015 pak v uvedeném ustanovení zněla, že zákazníkem je fyzická či právnická osoba odebírající elektřinu odběrným elektrickým zařízením, které je připojeno k přenosové nebo distribuční soustavě, která nakoupenou elektřinu pouze spotřebovává nebo přeúčtovává. Dle názoru správního orgánu tak společnost EPK Trade nikdy nenaplňovala zákonné znaky zákazníka podle výše uvedeného ustanovení, a to ani ve znění účinném do 31. prosince 2015, neboť neměla s předmětnými odběrnými místy po věcné stránce nic společného, rozhodně je nevyužívala k odběru elektřiny z distribuční soustavy pro svou potřebu či pro přeúčtování jinému subjektu. Pokud za takové situace účastník řízení ve vztahu ke společnosti EPK Trade jednal, jako by se jednalo o zákazníka, tj. uzavřel s touto společností nestandardní smluvní vztah, kterým došlo k deformaci smluvních vztahů zajišťování dodávky elektřiny předvídaných energetickým zákonem, tak se jednalo o svobodné rozhodnutí účastníka řízení v rámci jeho smluvní autonomie, které s sebou neslo i příslušné podnikatelské riziko (jak ostatně vyplývá ze skutečnosti, že společnost EPK Trade od Zákazníků vybírala platby za dodávky elektřiny, ale vůči účastníkovi řízení byla neplatičem). V kontextu jednání společnosti EPK Trade pak lze pochopit nespokojenost účastníka řízení, nicméně to nemění nic na tom, že účastník řízení si byl dobře vědom toho, že uzavřel se společností EPK Trade nestandardní právní vztah a že není smluvním dodavatelem dotčených Zákazníků, a nemá proto žádný právní titul k tomu, aby i přes přerušení dodávek elektřiny společností EPK Trade započal s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků bez uzavřené smlouvy.

K námitkám účastníka řízení, že Zákazníky zastupuje stejná právní zástupkyně (██████████), která zastupuje společnost Energie Pro, a že se Úřad o existenci Zákazníků dozvěděl z přípisu právní zástupkyně společnosti Energie Pro, která zastupovala rovněž jiného spotřebitele – pana ██████████, kdy má účastník řízení za to, že existují vazby pana ██████████ na skupinu EPK, když adresa bydliště pana ██████████ je shodná s adresou paní ██████████, zaměstnankyně EPK Trade a posléze Energie Pro, kdy mail paní ██████████ byl uveden jako kontaktní mailová adresa a že paní ██████████ byla rovněž asistentkou pana ██████████, čímž účastník řízení dovozuje jednak propojení mezi panem ██████████, skupinou EPK a společností Energie Pro, jakož i účelovost podávání návrhů s cílem poškodit účastníka řízení (kdy dle názoru účastníka řízení nelze z těchto důvodů Zákazníkům přiznat ochranu v postavení spotřebitele), správní orgán uvádí následující.

Pro závěr o tom, zda účastník řízení spáchal přestupek užitím agresivní obchodní praxe vůči Zákazníkům v postavení spotřebitele, nemůže být rozhodné, s kým se uvedený Zákazník zná nebo kdo tohoto Zákazníka následně zastupuje. Ani případná propojenost zástupce Zákazníka a jiného dodavatele elektřiny totiž nic nemění na skutečnosti, že Zákazník v rozhodné době měl a stále má postavení spotřebitele, tj. fyzické osoby nepodnikající. Pokud účastník řízení dovozuje, že účelem podání podnětu nebylo uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby Zákazníka, pak k tomuto správní orgán uvádí, že je rozhodné postavení Zákazníka v rozhodné době, tj. době specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí. „Soukromou potřebu“ lze pak spatřovat zejména v tom, aby bylo postaveno na jisto, zda jednání účastníka řízení je či není v souladu s právem, pokud není, aby k takovému jednání nedocházelo opakovaně, event. aby Zákazník nebyl povinen k platbě za služby, které

si neobjednal. Správní orgán poznamenává, že výkladem účastníka řízení by bylo možné dospět k závěru, že i pokud by se Zákazník poté, co vůči němu byla užitá agresivní obchodní praktika ze strany dodavatele, nechal zastoupit jakýmkoli advokátem k podání podnětu k zahájení sankčního správního řízení, mohlo by se jednat o podnikatelskou činnost (jelikož činností advokáta by také nebyla pouze „vlastní soukromá potřeba Zákazníka“, ale advokát by jednal za účelem zisku ze zastupování Zákazníka). Správní orgán pro úplnost uvádí, že není ani podstatné, jaký je účel podání podnětu k zahájení sankčního řízení správního, když nadto nyní vedené správní řízení je zahájeno z moci úřední, ale podstatné je samotné jednání účastníka řízení v době uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Bez ohledu na výše uvedené je třeba dále uvést, že jednání spotřebitele pana [REDAKCE] ani není předmětem nyní vedeného správního řízení. Potenciální (účastníkem řízení tvrzené) vazby paní [REDAKCE] a Zákazníků tak z dostupných podkladů ani nevyplývají.

K výše uvedeným námitkám správní orgán dále uvádí, že účastník řízení netvrdí, že by samotní Zákazníci byli podnikatelé, přičemž není možno dovodit ani to, že by se na výkonu podnikatelské činnosti společnosti EPK Trade sami podíleli. Ze skutečnosti, že v rámci určitých procesních řízení mohou mít tyto Zákazníci obdobné zájmy jako společnost EPK Trade a jsou zastoupeni stejnou právní zástupkyní, neplyne jakýkoliv hmotněprávní vztah mezi nimi v jakémkoliv ohledu, natož pak v rovině výkonu podnikání. Tito Zákazníci iniciovali u Úřadu v minulosti sporná řízení ve smyslu ust. § 141 správního řádu ohledně otázky, zda mezi nimi a účastníkem řízení byl právní vztah dodávky elektřiny, což vyplývalo ze skutečnosti, že jim účastník řízení platbu za dodávku elektřiny vyúčtoval. Pokud u pana [REDAKCE] nad rámec právního zastupování účastník řízení poukazoval na skutečnost, že má stejnou adresu bydliště jako zaměstnankyně EPK Trade paní [REDAKCE], tak to stěží může mít vliv na to, že ve vztahu k dodávkám elektřiny je pan [REDAKCE] spotřebitelem – bez ohledu na již uvedenou skutečnost, že posouzení jednání vůči panu [REDAKCE] není předmětem nyní vedeného správního řízení. Účastník řízení ostatně nepřiléhavě poukazuje na to, že uvedení odběratelé (Zákazníci) neuspokojují své soukromé potřeby zákazníků, ale argumentuje takto ve vztahu k jejich jednání ve správním řízení, nikoliv ve vztahu k dodávkám elektřiny, když právě dodávkový vztah je podstatou jak vedeného řízení, tak se od něj odvíjí jejich postavení jakožto spotřebitelů. Nadto účastník řízení zamlžuje skutečnost, že přímo s těmito Zákazníky neuzavřel smlouvu o dodávce elektrické energie, tj. mezi ním a Zákazníky neproběhl kontraktní proces, při kterém mohl účastník řízení kvalifikovaně projevít, zda je považuje za spotřebitele či nikoliv.

Námitky účastníka řízení ohledně nenaplnění materiální/formální stránky vytýkaných přestupků budou vypořádány v následující části tohoto rozhodnutí označené IV. IV. Formální a materiální stránka přestupků.

Ve vztahu k námitkám účastníka řízení ohledně vydané tiskové zprávy Úřadu, správní orgán uvádí, že skutečnost, že účastník řízení nepřerušil dodávky elektřiny – což by v konečném důsledku vedlo k přerušení dodávek do koncových odběrných míst (mimo jiné i Zákazníků), jejichž vlastníci měli sjednanu smlouvu se společností EPK Trade, může být vyhodnocena nejvýše jako polehčující okolnost. Správní orgán uvádí, že Úřadu zřejmě v době vydání uvedené tiskové zprávy (necelé dva měsíce od doby ukončení smlouvy mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade) nebyly známy veškeré okolnosti případu. Pokud by totiž účastník řízení chtěl skutečně postupovat tak, aby chránil především zájmy konečných odběratelů (kteří měli sjednan smluvní vztah se zprostředkovatelem – společností EPK Trade), upozornil by je na možnost přerušení dodávky elektřiny předem (s ohledem na výši dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení totiž účastník řízení muselo být

známo, že uvedená společnost již delší dobu nehradí sjednané zálohy a že se účastník řízení z tohoto důvodu chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny) tak, aby si byli schopni zajistit dodávky elektřiny u jiného dodavatele či sjednat smlouvu přímo s účastníkem řízení.

K odkazu účastníka řízení na rozhodnutí Úřadu ze dne 21. února 2017, č. j. 13652-9/2016-ERU, správní orgán uvádí, že v citovaném rozhodnutí sice bylo konstatováno, že účastník řízení mohl přerušit dodávky elektřiny do koncových odběrných míst zákazníků, nicméně v žádném případě v citovaném rozhodnutí nebyl potvrzen postup účastníka řízení, který se rozhodl dodávat elektřinu přímo zákazníkům bez uzavřené smlouvy a bez jakéhokoli informování zákazníků, což je ostatně předmětem tohoto správního řízení.

K námitkám účastníka řízení ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. [REDAKCE], ze kterého účastník řízení dovozuje, že žalovaná obec souhlasila s prohrou v soudním řízení, když se vzdala možnosti jakékoliv vlastní obrany, resp. že byl spor dle názoru účastníka řízení veden zcela účelově s cílem získat rozhodnutí v neprospěch předem vybrané obce, správní orgán konstatuje, že se jedná o zcela hypotetické závěry účastníka řízení, které nadto vůbec nesouvisí s předmětem nyní vedeného správního řízení.

S ohledem na výše uvedené považuje správní orgán výše uvedené námitky účastníka řízení za nedůvodné.

IV. IV. Formální a materiální stránka přestupků

Správní orgán má na základě výše uvedeného dále za prokázané, že byla naplněna formální stránka celkem 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, když účastník řízení jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiky, neboť:

- požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] ve vztahu k jejímu odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. a) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 20. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 20. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. b) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] ve vztahu k jeho odběrným místům specifikovaným ve výroku I. písm. c) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015

- do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. d) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
  - požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. e) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 8. ledna 2016) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 8. ledna 2016 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
  - požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. f) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
  - požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] ve vztahu k jejímu odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. g) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
  - požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] ve vztahu k jejímu odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. písm. h) tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal.

Správní orgán se však musel dále zabývat otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je i v případech přestupků podle zákona o ochraně spotřebitele obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V posuzovaných případech popsanych ve výroku I. tohoto rozhodnutí obecná škodlivost jednání účastníka řízení vždy spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu

jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž obecně významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

Konkrétní společenskou škodlivost jednání účastníka řízení lze pak ve všech případech spatřovat zejména v tom, že účastník řízení nerespektoval právo Zákazníka svobodně si zvolit dodavatele elektřiny, resp. že účastník řízení započal s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst Zákazníků v měsíci prosinci roku 2015, kdy důsledkem byly dodávky elektřiny do odběrných míst dotčených Zákazníků (spotřebitelů) bez jakéhokoli právního titulu, resp. vůbec souhlasu dotčených Zákazníků a zejména požadavek úhrady za tyto nevyžádané služby (dodávky elektřiny) ze strany účastníka řízení, což poukazuje na vysokou míru škodlivosti jeho jednání.

Správní orgán se neztotožňuje s námitkami účastníka řízení, že v jeho případě existují natolik významné okolnosti, které vylučují, aby jeho jednáním byl porušen či ohrožen právem chráněný zájem, a proto nemohlo dojít k naplnění materiálního znaku přestupků, ani s námitkami, že se účastník řízení snažil bránit podvodu páchanému na Zákaznících a vyvádění dalších finančních prostředků z neprůhledných společností. Ve správním řízení bylo prokázáno a doloženo, že účastník řízení postupoval v rozporu se zákonem a v důsledku jeho jednání byl narušen zejména veřejný zájem na tom, aby si zákazník mohl svobodně zvolit dodavatele energií. Ani skutečnosti popisované účastníkem řízení ohledně postupu jiných subjektů (společností EPK Trade, Energie pod kontrolou a Energie Pro) nemohou zbavovat účastníka řízení odpovědnosti za jeho protiprávní jednání.

Poskytování nevyžádaného plnění obchodníky odběratelům je totiž třeba hodnotit ve vztahu k charakteru trhu s energiemi, kdy odběratelé mají možnost v jednom okamžiku odebírat elektřinu a plyn toliko od jediného dodavatele. Pokud v takovém případě dodavatel realizuje dodávky za situace, kdy mu neschází žádný právní titul k jejich uskutečňování, je dle názoru správního orgánu nutná míra společenské škodlivosti jednání naplněna, leda by existovaly nějaké výjimečné zřetele hodné okolnosti. Ty však v daném případě dány nebyly, neboť nejen že nebyly splněny podmínky pro aplikaci institutu nepřikázaného jednatelství ve smyslu ust. § 3006 a násl. občanského zákoníku, jak bylo popsáno dostatečně podrobně v odůvodnění tohoto rozhodnutí, ale i proto, že účastník řízení nedodával do odběrných míst elektřinu na základě pokračování v realizaci dodávek po 1. prosinci 2015, ale ve většině odběrných míst Zákazníků také aktivně požádal o změnu dodavatele i po 1. prosinci 2015 (konkrétně dne 23. prosince 2015 ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted], téhož dne ve vztahu k odběrným místům pana [redacted], téhož dne ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted], téhož dne ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted], dne 21. prosince 2015 ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted], dne 23. prosince 2015 ve vztahu k odběrnému místu paní [redacted]), i když si již v tento okamžik musel být vědom toho, že v systému operátora trhu je již jako dodavatel vedena společnost Energie Pro (nový dodavatel Zákazníků). Jeho jednání tedy nebylo zjevně vedeno snahou zajistit dodávky elektřiny ohroženým spotřebitelům.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení vůči všem Zákazníkům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky všech 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je ve všech osmi případech vyšší než nepatrná).

IV. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy zda účastník řízení za přestupky či kterýkoli z vytýkaných přestupků neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaných přestupků či kteréhokoliv z nich.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Delikt ní odpovědnost tedy fakticky může založit i např. mylný názor právnických osob a podnikajících fyzických osob vycházející z nesprávné interpretace právních předpisů, aj. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsanými skutky dopustil spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

V. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „IV. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele (účastníka řízení) jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání celkem 8 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více, tj. 8 skutky dopustil naplnění opakovaně stejné skutkové podstaty.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 8 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo užito znění energetického zákona a zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů lze za přešupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Ve vztahu k posuzovaným přešupkům, a to 8 přešupkům dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů jsou ve vztahu k posuzovaným přešupkům stejné, tj. pokuta až do výše 5 000 000 Kč.

Co se týče hodnocení závažnosti posuzovaných 8 přešupků, správní orgán konstatuje, že je při ukládání sankce (a při použití absorpční zásady dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky) nutno zohlednit, že se jedná o opakované naplňování téže skutkové podstaty [dle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu] více skutky de iure.

Jestliže byl přešupek spáchán opakovaným naplňováním téže skutkové podstaty, nejedná se obecně o více různých přešupků [tedy přesněji řečeno se jedná o 8 přešupků stejného druhu (specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí), stejné skutkové podstaty]. Mnohdy v takových případech nelze ani dost dobře vybrat ten, který by byl nejzávažnější, když je jednaními spáchán stejný přešupek se stejnou horní hranicí sazby pokuty. Při ukládání pokuty je pak správní orgán vázán pouze rozpětím výše sankce.

Posuzované skutky jsou způsobem spáchání velmi obdobné a nelze jednoduše vyhodnotit, který z nich je opravdu tím nejzávažnějším. Správní orgán však v jednom ze skutků spatřuje vyšší škodlivost oproti ostatním posuzovaným, a to skutek popsany ve výroku I. písm. e) tohoto rozhodnutí týkající se jednaní účastníka řízení vůči panu [redacted], kdy správní orgán zohlednil dobu, po kterou účastník řízení poskytoval panu [redacted] nevyžádané dodávky (celkem 27 dnů) a současně zohlednil skutečnost, že přestože již nový dodavatel (společnost Energie Pro, s uzavřenou smlouvou ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted]) v systému operátora trhu požádal o změnu dodavatele (ke které došlo od 11. prosince 2015), účastník řízení bez uzavřené smlouvy s panem [redacted] v systému operátora trhu požádal o změnu dodavatele ve vztahu k odběrnému místu pana [redacted] na účastníka řízení, ke které také následně ke dni 23. prosince 2015 skutečně došlo.

Správní orgán na okraj poznamenává, že jako nejzávažnější nebyl vyhodnocen skutek vůči paní [redacted], přestože právě do jejího odběrného místa účastník řízení dodával elektřinu bez uzavřené smlouvy po nejdelší dobu (31 dnů), s ohledem na druhou zohledněnou podmínku uvedenou v předchozím odstavci, tj. podanou žádost o změnu dodavatele v systému operátora trhu účastníkem řízení, přestože již byla provedena změna na nového dodavatele – společnost Energie Pro, na základě uzavřené smlouvy (a jelikož skutečnost, že nový dodavatel ještě o změnu dodavatele v systému operátora trhu ve vztahu k odběrnému místu paní [redacted] nepožádal, je nezávislá na vůli účastníka řízení, kdežto naopak, pokud již došlo ke změně na nového dodavatele jako v případě pana [redacted] a účastník řízení bez uzavřené smlouvy následně požádal o změnu dodavatele v systému operátora trhu na svou

osobu, pak takové jednání již je závislé na vůli účastníka řízení – vyžaduje aktivní konání účastníka řízení a vykazuje tak současně vyšší míru společenské škodlivosti).

Správní orgán tedy s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako nejzávažnější přestupek podle dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele [specifikovaný ve výroku I. písm. e) tohoto rozhodnutí, *kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiky, neboť III. požadoval po spotřebiteli – panu Marcelu [REDAKCE] (odběrné místo: EAN [REDAKCE]) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (za období od 1. prosince 2015 do 8. ledna 2016) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 8. ledna 2016 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal] – proto správní orgán dále označuje jako nejzávažnější.*

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon o ochraně spotřebitele neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přílehlavý, zejména s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného přestupku, kdy má za to, že spáchaný přestupek je závažný, a to zejména s ohledem na to, že účastník řízení požadoval po panu [REDAKCE] platbu za neobjednané služby v měsíci prosinci roku 2015, resp. mu

dodával služby v měsíci prosinci roku 2015, aniž by disponoval souhlasem pana [REDAKCE] (uzavřenou smlouvou), ale také zneužil svého postavení v rámci procesu změny dodavatele elektřiny v informačním systému operátora trhu, a to právě za účelem změny dodavatele na svou osobu, kdy aniž jej k tomu opravňoval jakýkoli právní titul a přestože již pro odběrné místo pana [REDAKCE] v systému operátora trhu byl veden nový dodavatel. Účastník řízení si přitom při těchto krocích musel být vědom (s ohledem na přerušení dodávek elektřiny společností EPK Trade a tedy faktické ukončení smlouvy s touto společností a tedy i jedinou smlouvou propojující účastníka řízení nepřímo s panem [REDAKCE]), že mezi ním a panem [REDAKCE] neexistuje žádný smluvní vztah, přesto mu započal v měsíci prosinci roku 2015 dodávat elektřinu přímo do jeho odběrného místa. To vše se pak dělo zcela nezávisle na vůli uvedeného Zákazníka, jelikož jak již bylo popsáno výše, tento nemusel reálně ani vědět, kdo je jeho skutečným dodavatelem, když správu svého odběrného místa světil společnosti EPK Trade a až tato společnost uzavřela smlouvu s účastníkem řízení, kterou však účastník řízení ukončil přerušením dodávek této společnosti. Správní orgán má tedy za to, že se jedná o přestupek závažný.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje obecně klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Neumožnění uplatnění práv zákazníka garantovaných zákonem (v tomto konkrétním případě eliminace svobodné volby dodavatele ze strany spotřebitele) je ze strany Úřadu vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení. Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli spotřebitele v postavení zákazníka. Takové praktiky by v neposlední řadě měly negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.

Jak již správní orgán výše uvedl, odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob za spáchání přestupku je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlídnout ke skutečnosti, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení zřejmě nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení (přestože jisté indicie, např. ekonomické – v zájmu udržení si zákazníků, tomu nasvědčují), a proto tuto skutečnost vyhodnotil ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení posuzovaný přestupek spáchal ve vícečinném souběhu s dalšími 7 přestupky.

Ke skutečnosti, že účastník řízení své pochybení v postupu vůči Spotřebitelům napravil, resp. stornoval vyúčtované částky za neobjednaná plnění, přihlíží správní orgán jako k mírně polehčující okolnosti (s ohledem na to, že částky byly Spotřebitelům vráceny až po proběhnuvších sporných řízeních u Úřadu, jak bylo popsáno výše).

Ve vztahu ke všem posuzovaným přestupkům je ve prospěch účastníka řízení současně nutno vyhodnotit také následující skutečnosti, jež měly současně velký podíl na výši

ukládání pokuty (která by bez těchto okolností byla ukládána v daleko vyšší výši). Účastník řízení nepřistoupil po přerušení dodávek společnosti EPK Trade k přerušení dodávky elektřiny do jednotlivých odběrných míst Zákazníků, přestože (jak již bylo opakovaně popsáno, tak učinil ne zcela šťastným způsobem – tj. zcela bez informování jednotlivých Spotřebitelů, přestože k tomu měl dostatečný prostor). Účastníku řízení již zřejmě vznikla škoda většího rozsahu v důsledku neplnění smluvních povinností ze strany společnosti EPK Trade (neplacení záloh – viz usnesení Okresního soudu v Hodoníně ze dne 11. listopadu 2015, č. j. [REDAKCE], o vydání předběžného opatření). Je nutno také přihlídnout ke skutečnosti, že od protiprávního jednání účastníka řízení uplynula již relativně delší doba, když i samotné správní řízení bylo správním orgánem zahájeno až po necelých třech letech od spáchání jednotlivých skutků (od požadování plateb za nevyžádané služby prostřednictvím jednotlivých faktur).

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.

Účastníku řízení byla rozhodnutím Úřadu ze dne 21. února 2017, č. j. 13652-9/2016-ERU, pravomocně uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, spolu s náklady řízení. Účastníku řízení byla dále rozhodnutím Úřadu ze dne 22. ledna 2019, č. j. 09028-16/2018-ERU, potvrzeným rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 21. května 2019, č. j. 09028-24/2018-ERU, uložena pokuta ve výši 200 000 Kč za spáchání celkem 10 přestupků, a to 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, spolu s náklady řízení.

Ve správním řízení však bylo prokázáno, že účastník řízení spáchal nyní projednávané přestupky ještě před tím, než byl potrestán za jiná protiprávní jednání – viz pravomocné rozhodnutí uvedené v předchozím odstavci. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný různorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění různých skutkových podstat.

Na výše popsanou situaci lze přiměřeně použít závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62, z nichž vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání přestupků.

Vzhledem k výše uvedenému je nutné i na danou situaci analogicky použít zásadu absorpce.

S ohledem na výše uvedené tedy správní orgán v dané věci aplikoval zásadu absorpce jak ve vztahu ke zbylým sedmi přestupkům projednávaným v tomto správním řízení, tak ve vztahu k výše uvedeným správním deliktům/přestupkům, za které již byl účastník řízení potrestán, protože nyní posuzované přestupky spáchal dříve, než byl za jiné potrestán.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20 dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z naposledy založených podkladů ve sbírce listin ohledně účastníka řízení ve vztahu k jeho majetkovým poměrům – konkrétně Výroční zprávy za rok 2017 (listina založená pod značkou [REDAKCE]) – vyplývá, že účastník řízení v roce 2017 dosáhl tržeb z prodeje výrobků a služeb ve výši [REDAKCE] Kč, tržeb z prodeje zboží pak ve výši [REDAKCE] Kč, výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal v záporné hodnotě ve výši - [REDAKCE] (za minulé období přitom v kladné hodnotě ve výši [REDAKCE] – viz listina označená jako Výroční zpráva za rok 2016, založená pod značkou [REDAKCE]).

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že by ani záporný výsledek hospodaření nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náklady řízení

Souběžně je výrokiem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Adriana Hlušíková, v.r.
oprávněná úřední osoba
odbor sankčních řízení